

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 262

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 17, dimecres 25 de juny de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença 354-00130/15, 354-00142/15, 354-00145/15, 356-00804/15 i 356-00805/15	7
Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença 354-00141/15, 354-00146/15, 356-00748/15, 356-00794/15, 356-00795/15, 356-00803/15, 356-00806/15 i 356-00813/15	7
Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (propostes d'audiència) 352-00566/15 a 352-00576/15, 352-00621/15, 352-00650/15 a 352-00652/15 i 352-00662/15 a 352-00667/15	8
Procediment d'elaboració d'una proposició de llei d'actualització terminològica de la legislació en matèria de discapacitat per una ponència redactora (nomenament de la ponència) 202-00050/15	8
Compareixences 357-00539/15, 357-00540/15, 357-00546/15, 357-00538/15, 357-00541/15 i 357-00547/15	12
Compareixença d'una representació de diverses empreses i entitats col·laboradores amb el Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats per a informar sobre el funcionament del servei 357-00543/15	33

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 17 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a les deu del matí i tretze minuts. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents Ernesto Carrión Sablich, Mario García Gómez, Susana Martínez Heredia i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ennату Domingo i Soler i Isaac Padrós i Suarez i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Carles Campuzano i Canadés, Najat Driouech Ben Moussa i Joan Ignasi Elena Garcia, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Catalunya; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns, i Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteixen a aquesta sessió l'exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència Isabel Carrasco i Panadès; l'exsubdirector general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència Joan Mayoral i Simón; el director general de Plataforma Educativa i de la Fundació Resilis, Jordi Pascual i Pèlach, i la directora general de la Fundació Mercè Fontanilles, Pepa Arqué.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de l'exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la seva gestió i el seu cessament (tram. 357-00539/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

2. Compareixença d'Isabel Carrasco, exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a fer balanç del seu mandat (tram. 357-00540/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

3. Compareixença d'Isabel Carrasco i Panadès, exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la seva gestió al capdavant del Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats (tram. 357-00546/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

4. Compareixença de l'exsubdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la seva gestió i el seu cessament (tram. 357-00538/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

5. Compareixença de Joan Mayoral, exsubdirector general de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a fer balanç del seu mandat (tram. 357-00541/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

6. Compareixença de Joan Mayoral, exsubdirector general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la seva gestió al capdavant del Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats (tram. 357-00547/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

7. Compareixença d'una representació de diverses empreses i entitats col·laboradores amb el Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre el funcionament del servei (tram. 357-00543/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

8. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre els plans d'acció del departament (tram. 354-00130/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

9. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre l'impacte de l'apagada elèctrica del 28 d'abril als serveis i centres d'atenció a la dependència (tram. 354-00141/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

10. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil a Catalunya (tram. 354-00142/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

11. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre els darrers escàndols a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 354-00145/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

12. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre l'estratègia contra la pobresa infantil a Catalunya 2025-2030 (tram. 354-00146/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

13. Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Taxi, de l'Associació Nacional de Grans Empreses de Distribució i de Friends Taxi davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè expliquin l'informe Buscant solucions en el taxi per a la mobilitat de les persones amb discapacitat (tram. 356-00748/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença del coordinador o coordinadora de Barnahus, de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de la direcció (tram. 356-00794/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença de la cap de l'Àrea de Suport als Joves Tutelats i Extutelats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de la direcció (tram. 356-00795/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Vimar davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els projectes de la fundació al Baix Empordà (tram. 356-00803/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els darrers escàndols a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 356-00804/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença de la subdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els darrers escàndols a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 356-00805/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

19. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació de Familiars d'Afectats per Trastorns de Conducta davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la seva tasca i els problemes de les famílies amb familiars amb trastorns de conducta (tram. 356-00806/15). Mónica Ríos García, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

20. Sol·licitud de compareixença d'Anna Sunyer Damon, gerent de la Fundació Infància i Família, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi del seu coneixement i experiència amb relació a la protecció de menors (tram. 356-00813/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

21. Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 202-00036/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit

Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de les propostes d'audiència

21.1 Proposta d'audiència en ponència del director general d'Habitatge amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00566/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.2 Proposta d'audiència en ponència del director general de Prestacions Socials amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00567/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.3 Proposta d'audiència en ponència del secretari general de Drets Socials i Inclusió amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00568/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.4 Proposta d'audiència en ponència de la secretària d'Assumptes Socials i Famílies amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00569/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.5 Proposta d'audiència en ponència d'Arnau Funes Romero, coordinador d'Acció Social, Educació i Cultura de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00570/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.6 Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'AENA amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00571/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.7 Proposta d'audiència en ponència de Sonia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social de l'Ajuntament de Barcelona, amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00572/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.8 Proposta d'audiència en ponència d'Albert Sales, professor de ciències polítiques i socials de la Universitat Pompeu Fabra i investigador en l'àrea de l'exclusió social urbana, amb relació a la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00573/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit

Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.9 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00574/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.10 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00575/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.11 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Noves Vies amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00576/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.12 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Centre d'Acollida de Persones Sense Llar Assís amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00621/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

21.13 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Llars del Seminari amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00650/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

21.14 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Sant Joan de Déu Terres de Lleida amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00651/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

21.15 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consell Comarcal del Segrià amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00652/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

21.16 Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Arrels Fundació amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00662/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

21.17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00663/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

21.18 Proposta d'audiència en ponència de Teia Fàbrega, directora del Consorci d'Acció Social de la Garrotxa, amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00664/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

21.19 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00665/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

21.20 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00666/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

21.21 Proposta d'audiència en ponència de Josep Tristany Claret, director del pla director de salut mental i addiccions, amb relació a la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (tram. 352-00667/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

22. Procediment d'elaboració d'una proposició de llei d'actualització terminològica de la legislació en matèria de discapacitat per una ponència redactora (tram. 202-00050/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Nomenament de la ponència.

La presidenta

Començaríem la comissió demanant si hi ha substitucions. Per Esquerra?

Najat Driouech Ben Moussa

Sí; presidenta, bon dia. Nosaltres..., el diputat Joan Ignasi Elena hi serà tota la comissió i substituirà la companya Tània Verge.

La presidenta

Perfecte, gràcies. Partit socialista.

Mónica Ríos García

Sí; bon dia, presidenta, gràcies. La diputada Judit Alcalá serà substituïda durant tota la comissió pel diputat Ernesto Carrión. Gràcies.

La presidenta

Perfecte, no hi ha cap substitució més. Passaríem ara a sol·licitar un canvi d'ordre del dia perquè m'ho han demanat a la Mesa. Poder primer votar els punts, i després començaríem amb les compareixences. *(Pausa.)* Si us sembla bé, com fem molt sovint, faríem blocs de sol·licituds de compareixença.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00130/15, 354-00142/15, 354-00145/15, 356-00804/15 i 356-00805/15

Primer sol·licitaríem votar la 8, la 10, l'11, la 17 i la 18. D'acord? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Tres vots a favor.

Vots en contra?

Tretze vots en contra.

D'acord.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00141/15, 354-00146/15, 356-00748/15, 356-00794/15, 356-00795/15, 356-00803/15, 356-00806/15 i 356-00813/15

Passaríem a votar la resta de punts, que serien la sol·licitud 9, 12, 13, 14, 15, 16, 19 i 20.

Vots a favor?

Unanimitat, 16 vots a favor.

Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo (propostes d'audiència)

352-00566/15 a 352-00576/15, 352-00621/15, 352-00650/15 a 352-00652/15 i
352-00662/15 a 352-00667/15

Ara passàrem al punt vint-i-unè: proposició de llei de mesures transitòries i urgents per fer front al sensellarisme.

Les votàrem totes en bloc, les audiències, les sol·licituds d'audiència, sí? *(Pausa.)* D'acord.

Hi ha el 21.1, 21.2, 21.3, 21.4, 21.5, 21.6, 21.7, 21.8, 21.9, 21.10, 21.11, 21.12, 21.13, 21.14, 21.15, 21.16, 21.17, 21.18, 21.19, 21.20, 21.21.

Vots a favor?

Unanimitat, 16 vots.

Procediment d'elaboració d'una proposició de llei d'actualització terminològica de la legislació en matèria de discapacitat per una ponència redactora (nomenament de la ponència)

202-00050/15

Passàrem al punt 22: procediment d'elaboració d'una proposició de llei d'actualització terminològica de la legislació en matèria de discapacitat per una ponència redactora. Fem nomenament de la ponència.

És per la terminologia de totes les lleis que tenim fins ara. Tota la documentació legal que hi ha que pugui ser d'actualització.

Najat Driouech Ben Moussa

Presidenta, a nosaltres, en el nostre cas, ens agradaria, si és possible, posposar-ho per a la propera; si no, diríem que seria el diputat Carles Campuzano, que és el referent de tot l'àmbit de la discapacitat.

La presidenta

Ho dius de posposar pel dubte en la persona?

Najat Driouech Ben Moussa

Exacte. No sé si tothom té la persona. Vull dir, nosaltres, de moment...

La presidenta

Que diguin els noms i, si fem un canvi, es pot fer posteriorment.

Najat Driouech Ben Moussa

Ho dic perquè nosaltres..., la persona que porta tot l'àmbit de la discapacitat és el company diputat Carles Campuzano, però sí que és cert que no hem tingut el temps de poder-li traslladar...

La presidenta

Un dia... *(La presidenta intervé sense fer ús del micròfon.)*

Najat Driouech Ben Moussa

Amb ell?

La presidenta

No, aquí en reunió.

Najat Driouech Ben Moussa

El que decideixi la majoria.

La presidenta

Es podria fer. Si hi hagués algun canvi posterior, podríem fer el canvi.

Najat Driouech Ben Moussa

D'acord. Doncs llavors nosaltres proposem el diputat Carles Campuzano.

La presidenta

Perfecte. Pel partit del PSC...

Mónica Ríos García

Ho enviarem per escrit, el ponent o la ponent.

Ennату Domingo i Soler

El ponent per Junts serà el diputat Isaac Padrós.

La presidenta

Gràcies. Partit Popular?

Montserrat Berenguer Messeguer

Us ho farem arribar també per escrit.

La presidenta

D'acord. VOX?

María Elisa García Fuster

Yo.

La presidenta

Partit Comuns?

Núria Lozano Montoya

De moment, la persona que seria a la ponència seria jo mateixa. I en qualsevol cas, si acordéssim un canvi, doncs ho comunicariem oportunament.

La presidenta

Perfecte, gràcies. La CUP?

Maria Pilar Castillejo Medina

Jo mateixa.

La presidenta

Perfecte.

Mónica Ríos García

Una consulta, perquè no ha passat el debat a la totalitat. Vull dir, és normal que fem el nomenament –no ho sé, eh?, consulto– de la constitució de la ponència abans de superar el debat a la totalitat?

(Veus de fons.)

La presidenta

És una situació diferent.

Núria Lozano Montoya

Presidenta, i un altre dubte, tenint en compte...

La presidenta

És que és diferent, eh? *(Mónica Ríos García intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí...

Núria Lozano Montoya

Nosaltres teníem un dubte també, i és que tenint en compte que està en curs la reforma del Codi civil per a la seva adaptació a la Convenció de Nova York, que precisament afecta aquest tipus de qüestions, si pot haver-hi algun tipus d'interferència entre la tasca d'aquesta ponència i...

La presidenta

Es requereix en paral·lel, no?

Núria Lozano Montoya

...de la reforma del Codi civil. Bé, en qualsevol cas, ens...

La presidenta

Seria qüestió de no aprovar-la fins que no s'aproves aquesta, potser.

Núria Lozano Montoya

...sorgia el dubte. I l'altre dubte és: quin cos legislatiu és el que hem de revisar? La globalitat del cos legislatiu vigent a Catalunya? Ho dic perquè, clar, hi ha normativa que no és pròpiament del camp dels drets socials; i, per tant, si més no, sembla una ponència d'una complexitat considerable.

La presidenta

Hi haurà un treball previ tècnic per enfocar qualsevol part on s'hagi d'actualitzar, perquè no ha de ser, crec, una reflexió de cada punt, simplement, buscar la terminologia exacta actual i anar punt per punt. I hi haurà una feina tècnica de bolcatge dels tècnics del Parlament, que ja ens posaran una proposta.

Núria Lozano Montoya

Bé, en qualsevol cas, necessitàvem compartir-ho.

Mónica Ríos García

Pel dubte que plantejava, quina és la diferència? O sigui, tècnicament, quin és el tràmit? Per saber-ho, eh?, més que res, perquè, clar, jo no m'hi havia trobat personalment.

(Veus de fons.)

La presidenta

Sí. Bé, em comenten que és una llei conjunta. Te dic exacte el concepte tècnic, ara t'ho busquem. I conjunta de tots els grups. La idea és que sigui una proposta conjunta per tots els grups abans de portar...

Mónica Ríos García

Tot i que sigui conjunta, la consulta meva, perquè quedi clar, és el tema de que, clar, no s'ha fet el debat a la totalitat, per tant, quin és el tràmit, en aquest cas, i quina és l'excepcionalitat? És la consulta.

Núria Lozano Montoya

I, d'altra banda, és que no es pot fer el debat a la totalitat perquè no hi ha cap proposta de redactat. *(Remor de veus.)* Sí, sí, sí. Si està clar en què consisteix, però la dificultat tècnica també.

La presidenta

Sí, són dos coses diferents. Primer aclarim el concepte, que és una proposició de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. I això és l'article 129, de ponència redactora. Jo, si voleu, us llegeixo aquest article.

«Amb relació al desenvolupament bàsic del que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Mesa del Parlament, sense perjudici del règim general de la iniciativa legislativa establert per l'article 111, d'acord amb la Junta de Portaveus i amb la iniciativa prèvia de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part de diputats» –entenem que això és el mínim–, «pot decidir que en aquestes matèries la iniciativa parlamentària sigui exercida pel conjunt dels grups parlamentaris. Amb aquesta finalitat, la comissió que designi la Mesa del Parlament ha de constituir una ponència, amb representació de tots els grups parlamentaris, perquè elabori el text de la proposició de llei en el termini de tres mesos, al terme del qual s'entén que decau l'encàrrec, llevat d'una pròrroga atorgada expressament. Per publicar la proposició, se

segueix el que disposa l'article 114. El text elaborat per la ponència a què es refereix l'apartat 1 es tramita pel procediment legislatiu comú. Les proposicions de llei elaborades seguint aquest procediment s'han de sotmetre al debat establert per l'article 116 i, si són signades per tots els grups parlamentaris, no poden ésser objecte d'esmenes a la totalitat. La presentació de la proposició de llei ha d'ésser feta pel diputat designat per la ponència.»

És intentar fer-ho de la manera més ràpida, si tothom hi està d'acord.

Mònica Ríos García

Cap problema, era un tema tècnic. Llavors no cal que..., no hi ha d'haver debat a la totalitat, entenc, al Ple?

La presidenta

Si tots els grups hi estan d'acord.

Mònica Ríos García

No hi ha d'haver debat, és lo que entenc. *(Veus de fons.)* Doncs nosaltres, de totes maneres, continuem...

La presidenta

Que cadascú indagui...

Mònica Ríos García

Passarem per escrit el ponent o la ponent.

La presidenta

Això és una proposta que ens ve des de la Mesa del Parlament, a proposta de diferents grups, que es considera que hi ha designacions que no estan actualitzades, i..., però no és..., jo entenc que no és matèria de revisió...

Mònica Ríos García

Sí, sí.

La presidenta

...simplement...

Mònica Ríos García

Cap problema.

La presidenta

...paraules que potser fa vint anys es designaven diferent i tenen una sensibilitat que poden afectar algun grup i que simplement jo crec...

Mònica Ríos García

Nosaltres presentarem per escrit el ponent o la ponent.

(Veus de fons.)

La presidenta

A mesura que anem avançant potser veurem, o tots els grups veuran, si cal fer-la, l'esmena a la totalitat, o no. Si s'intenta, perquè és un tema molt tècnic, no caldrà. *(Pausa.)* Per tant, ara és designar les persones, començar aquest treball i a mesura que es vagi treballant es podrà veure si podem estalviar-nos aquest tràmit d'un ple. D'acord?

Em sembla que tots els grups m'han dit el seu nom.

Perfecte. Doncs ho deixem aquí.

I anem a buscar els compareixents.

Compareixences

357-00539/15, 357-00540/15, 357-00546/15, 357-00538/15, 357-00541/15 i
357-00547/15

La primera..., són tres compareixences, l'exdirectora general, també... Que són tres punts que substanciarem en un sol punt. I el 4, 5 i 6 també se substancien, si hi esteu d'acord, perquè fan referència a la mateixa persona.

(Veus de fons. Pausa.)

Donem la benvinguda a la senyora Isabel Carrasco i Panadès, exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, i al senyor Joan Mayoral i Simón, exsubdirector general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Disposen de quinze minuts cada compareixent i tindreu el temps aquí.

Gràcies.

Isabel Carrasco i Panadès (exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Moltes gràcies. Doncs gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Voldria començar la meva intervenció, primer de tot, expressant-vos la meua sorpresa, el rebombori que s'ha generat arran del meu cessament i el del subdirector, cosa que ha fet fins i tot que avui estiguem aquí per haver de donar explicacions. Deixin-me dir-los que per mi, una persona amb perfil purament tècnic, m'ha sorprès el caire que ha agafat tot plegat.

Feta aquesta consideració, i amb relació a com va anar el cessament, dir-los que el dia 18 de març, després de sis mesos d'haver estat nomenada, vaig estar convocada pel secretari general i la secretària sectorial a una reunió presencial. En aquesta reunió es comunica el cessament. Em van explicar que agraïen el treball fet aquells mesos, però que havien valorat que no havíem avançat massa i que la consellera volia fer un canvi per una direcció més gerencial i que li volien donar un altre aire a la direcció general. Aquest és el motiu que a mi se'm dona, i, per tant, una decisió que ells prenen.

Sincerament, no vaig entrar a preguntar ni a qüestionar res, ja que entenc, i així els hi vaig traslladar, que és una decisió política i que estaven en el seu dret, que tal com em van posar, en qualsevol moment em podien cessar. Per tant, res a dir, tot i que sí que els vaig traslladar que marxava molt tranquil·la de la feina que havíem fet el temps que hi havíem estat, amb les mans i els recursos que havíem tingut, i que retornava al meu lloc de treball per continuar treballant com sempre he fet. No era per motius personals, ja que la decisió era seva i marxava amb la consciència d'haver actuat amb rigor, escolta i coherència, i amb un profund agraïment a tots els professionals amb qui he compartit aquesta etapa i que sé que estan donant més del que els pertoca.

La gent que em coneix ja saben com soc i com treballo. Sí, però, que els vaig manifestar que res canviaria si no posàvem més mans i recursos, perquè tal com estàvem era difícil poder fer front a tota una complexa direcció general. Dir-vos que en aquests mesos al capdavant de la direcció he treballat amb tot el compromís, passió i responsabilitat que el càrrec requereix, posant sempre al centre l'interès de l'infant i l'adolescent.

Ha estat una etapa intensa, amb molt d'aprenentatge, i tot i que entenc que es vulgui donar un nou enfocament més gerencial, no he tingut l'oportunitat de disposar de més temps per continuar treballant la línia iniciada, ni consolidar algunes de les transformacions que havíem començat a impulsar, però vista la situació que s'ha anat generant i el punt en què ens trobem, potser ha estat lo millor. Tota altra informació que he anat escoltant aquests darrers mesos, de que si no estava alineada amb els canvis que volien plantejar, o altres qüestions que he sentit, disten molt de la realitat. Més quan mai a mi se'm va plantejar cap intenció de fer canvis més enllà dels que vam anar plantejant.

Per tant, aquests són els fets que jo els puc explicar amb relació al meu cessament, tot i que després d'analitzar-ho ja en la distància, puc arribar a entendre que dins de la secretaria jo era l'única persona amb perfil tècnic, i, per tant, una persona no del seu entorn ni de la seva confiança. Com ja els he dit, lamento el caire que ha pres tot aquest procés, especialment pel que fa al tracte donat als professionals de la direcció general.

Es tracta de professionals que treballen amb rigor, coneixement i una gran implicació. El seu criteri hauria d'haver estat escoltat i valorat com correspon en qualsevol Administració pública que vol basar les seves decisions en l'expertesa i la responsabilitat compartida i, en canvi, hi han hagut moments en què s'ha deixat entreveure tot el contrari. Crec que no és de rebut per als professionals de la direcció general posar en dubte la nostra feina, quan, deixin-me dir-ho, el treball que fan tots i cadascun d'ells el fan donant el dos-cents per cent.

Fa anys que arrosseguem una sobrecàrrega de feina, amb equips insuficients per donar resposta a la complexitat dels casos que gestionem i, tot i això, hem continuat treballant amb compromís, dedicació i responsabilitat. Són persones que, malgrat aquestes dificultats, dediquen esforços importants per garantir l'atenció i protecció dels infants i adolescents. Treballem amb casos complexos, amb situacions d'urgència, amb decisions que impacten directament en la vida de nens i nenes, i ho fem sovint amb equips insuficients, jornades intenses i una gran pressió emocional i social.

És hora que es reconegui i se'ns tingui en compte, no només amb paraules, sinó amb mesures concretes, amb reforç de plantilles, amb millora de condicions laborals i valoració real de la tasca que fem. No es pot sostenir un sistema de protecció sense tenir cura dels professionals, i portem masses anys escoltant, però no veient aquests canvis. Sempre dic que som el departament pobre de la Generalitat, on els nivells dels professionals són els més baixos, i no comptem amb una estructura digna, i més quan la feina que fem és tan complexa i difícil d'entendre per als que no hi treballem, perquè tenim clar, els que en formem part, que sempre serem criticats, sigui perquè no hem actuat o perquè hem actuat.

Nosaltres sí que som conscients que el risc zero no existeix. Per assumir aquest encàrrec, quan el secretari general m'ho va proposar, sí que tenia clar –i va ser una condició per acceptar-ho– poder tenir de subdirector el senyor Joan Mayoral, una persona en qui confio plenament per la seva trajectòria, el seu coneixement profund del sistema de protecció i, sobretot, per la seva extraordinària capacitat de treball i compromís, la seva capacitat per gestionar situacions complexes, la dedicació incansable i la visió estratègica que ha aportat al servei públic el feien, per a mi, la persona idònia.

Per tant, va ser fonamental que ell estigués amb mi durant aquests mesos, tot i que, a dia d'avui, em sap greu haver-lo convençut d'estar-hi. Com us deia, el 12 de setembre assumeixo la direcció i, ja previ a la incorporació, vaig fer arribar quina era per a mi la diagnosi de la direcció general. En l'informe que els vaig fer arribar ja establia que a la direcció general sovint els seus processos són llargs i poc amables, i calia revertir aquesta situació. Per això calia un procés de canvi més adequat a les necessitats dels infants, adolescents i a les seves famílies, i a partir de revisar les diferents actuacions que s'estaven realitzant, les finalitats de totes les accions, els processos de treball, els costos i valors per a l'organització i els indicadors de resultats.

Partíem també del treball previ fet ja per l'anterior Govern, amb la proposta de millora del sistema de protecció, en la qual ja hi havien participat tots els agents implicats. La situació en els últims anys havia estat una pèrdua de sentiment de pertinença a una organització per part dels professionals que la conformàvem. La manca de planificació i objectius va comportar que cada vegada més hi haguessin diferenciacions entre territoris, tant en criteris com en maneres de treballar, i, per tant, diferenciacions en els abordatges de les situacions.

El volum de treball i la complexitat de la feina que desenvolupem no s'ajustava a l'estructura que tenia la direcció general, per la qual cosa jo proposava que era necessari dotar-la de l'estructura òptima per poder desenvolupar la tasca que per competències tenim encomanada, i executar amb rigor les polítiques d'infància necessàries. Igual que havíem de canviar les maneres de treballar, per tal de posar al centre les famílies i els infants i treballar de manera integrada amb tots els departaments implicats, exemple de treball que ja vaig adquirir amb la posada en marxa de la Barnahus a Tarragona.

He de dir que quan vaig arribar a la direcció hi havia un equip de professionals compartits amb la secretaria, els quals estàvem ubicats a la direcció, però en el moment del trasllat de la seu de la secretaria ens vam quedar amb un sol tècnic per a la direcció i subdirecció per donar suport a la nostra tasca. Posteriorment, també es va traslladar una administrativa. Jutgin vostès mateixos el que es podia fer amb les mans que teníem, i tot i així puc dir que en els sis mesos que vam estar considero que es van fer prou coses. De totes maneres, entenc que no és així com es pot aconseguir una direcció d'excel·lència, i va ser una de les meves reclamacions constants el reclamar més personal per a la direcció general.

Perquè es facin una idea a nivell de xifres, quan vaig entomar la direcció teníem la gestió de quasi seixanta mil expedients. La població de joves migrants ja representava un quaranta-dos per cent del total d'infants i joves acollits, i d'aquests, uns 4.800 joves de més de divuit anys. Ja recollia que cap menor de sis anys hauria d'estar en mesura d'acolliment residencial. La posada en marxa de les Barnahus va fer que també en un breu temps s'haguessin començat a atendre un nombre elevat d'infants i adolescents, fet que per primera vegada a Catalunya s'estava atenent i donant resposta de manera adequada i integrada a aquestes situacions. He d'agrair que en el seu dia confiessin en mi per tirar endavant aquest projecte, tan ambiciós i tan necessari, que els seus bons resultats van fer que en aquests moments Catalunya ja disposi de catorze Barnahus.

Fetes aquestes consideracions, en la diagnosi que vaig fer arribar les meves propostes al llarg dels sis mesos que hi vaig ser van ser diverses, entre les quals adequar l'estructura de la direcció general d'acord amb les càrregues de treball que teníem, i això passaria per crear una segona subdirecció i dotar un servei de planificació potent per poder proposar, planificar i avaluar les polítiques d'infància.

Homogeneïtzar l'estructura de tota Catalunya, tant pel que fa a professionals com les seves funcions, i desenvolupar correctament la tasca que teníem encomanada.

Redefinir el servei d'urgències de la direcció general –la Udepmi; ara es diu Usav–, tant estructural com de condicions de treball dels professionals assignats, ja que per mi aquest servei ha de ser un dels serveis forts de la casa, ja que atén les vint-i-quatre hores 365 dies per donar resposta a totes aquelles situacions urgents arreu de Catalunya.

Impulsar millores en l'atenció dels joves migrants sols. Aquesta és una situació incontrolable. El flux d'arribades no es pot preveure i és molt difícil la seva planificació. Tenim dificultats per trobar recursos per a la seva acollida i dificultats amb els ens locals. No és només un problema de la direcció general, sinó que és un problema que ens afecta a tots.

Revisar la tipologia d'equipaments que tenen aquests joves, ja que actualment l'itinerari que es va establir en el seu dia ja no ens serveix, per la qual cosa calia redefinir aquests recursos i, naturalment, unificar el seu cost.

Potenciar els recursos preventius amb caràcter diürn i no residencial, que donen resposta a les necessitats d'intervenció socioeducativa en els casos de risc de desprotecció, per actuar preventivament i evitar així la separació del seu entorn familiar.

Redefinir el model d'intervenció. Cal reajustar els equips d'atenció a la infància, els quals es van crear l'any 86, amb l'objectiu de prevenir i eliminar les situacions del risc social, i que en un inici no es tenia previst que intervinguessin en els supò-

sits de desemparament i tutela, però hi va haver un canvi de conceptualització, que va fer que acabessin sent equips de diagnòstic per excel·lència, en detriment del seguiment i tractament posterior, i amb la manca de la funció preventiva i de treball comunitari.

La situació actual reclama una revisió de funcionament d'aquests equips, atès que les competències són unes competències exclusives de la Generalitat, a qui hem delegat les funcions als ens locals, amb la complexitat que comporta aquesta doble dependència. En aquests moments no només hem de posar-los mans, sinó fer una revisió general de les funcions que els hi hem delegat.

Revisar i valorar la prestació també que es dona per les situacions de risc greu, el compromís socioeducatiu.

Enfortir les dinàmiques de treball amb l'ICAA i, fins i tot, en algun moment vam parlar de passar l'ICAA a la direcció general.

Impulsar el programa de menors inimputables a tot el territori català.

A grans trets, aquests eren alguns dels temes que vam plantejar, i vam centrar els esforços en intentar posar ordre a nivell més intern, intentant unificar criteris, actuació i maneres de fer entre serveis.

Vam aprovar la instrucció de traspassos d'expedients entre serveis, que portava anys aturada.

Vam iniciar la revisió de la instrucció de la figura del delegat de protecció en els centres residencials.

Vam fer la revisió dels diferents recursos de joves migrats sols, amb la finalitat d'unificar les diferents tipologies i unificar i reduir costos. Aquesta proposta es va fer arribar i crec que era interessant per l'estalvi de costos que aquesta nova organització generava.

Vam iniciar un pla de xoc per a infants, adolescents i joves amb necessitats d'elevada complexitat. Primer, amb el Departament de Salut i, posteriorment, s'hi va afegir també el d'Educació, així com la Direcció General de la Discapacitat, per tal de poder donar una resposta adequada als problemes que ens estem trobant actualment, tant en salut mental i de discapacitat amb trastorns de conducta.

La derivació d'aquests casos cap al sistema de protecció no només desvirtua el seu objectiu principal, que és garantir la protecció davant de situacions de desemparament, sinó que també genera importants dificultats, tant per l'adequació dels recursos com per la qualitat de l'atenció. El sistema de protecció no està dissenyat ni dotat per fer front de manera especialitzada i continuada a problemàtiques de salut mental greu o de discapacitat severa, fet que pot derivar en situacions de desatenció, saturació de centres i un increment de la complexitat en la gestió dels casos. Només amb una resposta coordinada i recursos específics podrem assegurar una atenció digna, ajustada i respectuosa amb els drets dels infants. Esperem que aquest pla de xoc es pugui posar en marxa ben aviat.

Vam presentar la proposta del desplegament dels serveis d'intervenció socioeducatius de cara al contracte programa 2026-2029. Teníem clar que calia començar a unificar i a treballar amb els ens locals aquesta proposta, que va quedar aturada durant uns anys. Es va fer una nota per tal d'aclarir la gestió dels expedients de risc per part dels ens locals, i que entenc que en breu també es posarà en marxa.

Es va elaborar la ruta de treball per replantejar els equips d'atenció a la infància.

Es va demanar la revisió de la instrucció d'actuació amb els joves migrats sols —encara s'hi està treballant.

Vam col·laborar amb el gabinet tècnic en l'estudi de costos dels diferents recursos d'infància que va engegar el departament amb la voluntat d'enfortir la transparència.

Vam presentar el pla de xoc juntament amb l'ICAA per reduir l'acolliment en centre dels infants de zero a tres anys.

Vam engegar l'expedient informatiu en el moment que vaig tenir coneixement d'una denúncia feta per un treballador amb relació a les prestacions d'extutelats.

Vam presentar una proposta de millora per al sistema de suport al jove extutelat, que vam treballar de manera interna per millorar el que era l'àrea del jove, ja que creiem que aquesta havia perdut tota la seva essència de quan es va crear en el seu dia.

Aquestes són resumidament algunes de les coses que vam gestionar els sis mesos que vam estar al capdavant de la direcció general. Finalment, dir-los que celebro que es plantegin canvis i que per fi s'hagi reconegut la necessitat de dotar la direcció de més estructura i recursos. És una demanda llargament compartida per molts dels que hi treballem i que no hem acabat de veure mai, i que considerem imprescindible per garantir una protecció efectiva dels infants i adolescents. Espero que no es quedi solament en el paper i que aquests canvis siguin ben aviat una realitat, que vagin més enllà dels anuncis i que responguin amb profunditat i determinació a les necessitats estructurals que hem identificat al llarg dels anys, ja que feia anys que aquesta direcció havia de ser una direcció d'excel·lència.

Gràcies.

Joan Mayoral Simón (exsubdirector general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Sí; gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, podria fer meves totes les paraules que ha dit la directora general. Per tant, jo incidiré en aquells aspectes que em semblen a mi més importants, perquè, com ha dit, hem compartit aquesta tasca, ella durant sis mesos i jo durant els cinc que hem compartit. Abans d'entrar a analitzar la situació de la nostra gestió i la situació de la direcció general, voldria destacar el reconeixement que mereixen els professionals que a tots els nivells treballen a la direcció general i al sistema de protecció, la qual cosa inclou, evidentment, educadors, els centres, EAIAs, serveis territorials, EFIs, però també els comandaments.

I en aquest sentit, tenen tot el meu reconeixement, totes les persones que ens han precedit a la subdirecció i a la direcció general, com les persones que ens han substituït, perquè tenen una tasca difícil i, malgrat les dificultats, estan treballant. La situació del sistema de protecció a la infància a Catalunya és greu, i, per tant, això s'ha de reconèixer, però ho és malgrat l'esforç i la dedicació que han mostrat els que ens han precedit i els que ens han de seguir. Per tant, si faig esment a la magnitud de la tragèdia, que és una frase que solc repetir jo quan parlo del sistema de protecció, a la qual s'ha enfrontat tant la DGAIA com la DGPPIA –s'enfrontarà– no és en cap cas com una crítica, sinó partint sempre del reconeixement a la tasca i dedicació de tots, malgrat les dificultats.

Durant el 2023, quan estava al Departament d'Interior, em van oferir anar a la coordinació de l'estratègia Barnahus, per implantar les unitats integrades a tota Catalunya. Era un projecte que em feia il·lusió, perquè hi havia treballat el 2016 i, de fet, era una proposta que va sorgir del nostre equip, i, per tant, em vaig incorporar el 2023-2024, i és una feina que, malgrat que encara queda molt per fer, penso que vam complir l'encàrrec.

Al setembre de 2024, la senyora Isabel Carrasco, que compta amb la meua consideració, tant a nivell personal com professional, atès el seu coneixement i la seva trajectòria i experiència en el sistema de protecció, em va demanar assumir, tornar a assumir set anys després, la subdirecció de la DGAIA, i ho va demanar com una condició perquè ella assumís la direcció general. Per tant, malgrat que vaig sentir com una pèrdua deixar la coordinació de l'estratègia Barnahus, perquè era un projecte que m'illusionava i era el motiu que havia deixat Girona per venir novament a Barcelona, ho vaig acceptar amb la simple intenció d'ajudar en tot allò que pogués una persona que per mi tenia els coneixements tècnics suficients.

Em vaig incorporar a la subdirecció a mitjans d'octubre del 2024, i el 20 de març del 2025, cinc mesos des del meu nomenament i dos dies després de la comunicació del cessament a la senyora Isabel Carrasco, em va trucar la secretària d'Infància, Adolescència i Joventut i em va dir que la meua plaça sortiria a Atri, que és l'aplica-

ció on s'ofereixen les places vacants d'Infància. No recordo exactament les paraules, si el que volien era un canvi o una renovació de la direcció general. En qualsevol cas, no vaig preguntar més sobre els motius: primer, perquè el meu lloc és de lliure designació –per tant, no em calen els motius–, i en segon lloc, perquè per mi tampoc tenia sentit continuar, perquè ja deia que la meva incorporació al càrrec de funcions a la subdirecció anava lligada a la persona de la senyora Isabel Carrasco. Em va dir que parlés amb el director de serveis, cosa que vaig fer a continuació, i em van demanar que continués a la subdirecció fins a l'1 de maig, mentre es produïa la provisió, cosa que vaig fer.

Pel que fa a la gestió nostra durant aquests cinc mesos, la situació que ens vam trobar va ser els mateixos problemes de sempre, però més complexos i amb una major gravetat. Vull assenyalar que, durant aquests mesos, sembla que s'identifica la DGAIA com un problema, i la DGAIA és un símptoma. Els problemes són altres. En primer lloc, un dels problemes és que no disposa dels recursos humans i econòmics per fer front a l'arribada de joves migrants sols, per si sola.

L'any 2014 o 2015 arribaven uns 350 joves migrants sols. El 2024 n'arriben 2.644. És veritat que s'ha fet molt d'esforç quant a generar recursos, pisos per atendre aquest volum de joves migrants, i fins i tot no només durant la minoria d'edat, sinó també arribada la majoria. Actualment s'estan atenent prop de 2.500 joves migrants sols adults amb recursos residencials, i més de cinc mil en altre tipus de serveis o prestacions. Aquesta xarxa, com ha dit la senyora Isabel, és dèbil perquè es va crear de pressa, i un projecte d'aquest tipus requereix temps i recursos i, a més, la implicació de tot el país.

El segon problema del qual la DGAIA és un símptoma és que no disposem de recursos econòmics i humans per fer front a les situacions de maltractament infantil, violència sexual, negligència greu i crònica, associada en molts casos amb problemes de conducta, amb problemes de discapacitat i problemes de salut mental. Són molts els aspectes que podríem destacar, que ja ha enunciat també la senyora Isabel Carrasco, i jo em centraré en tres, només per sobre.

Primer, la manca de recursos, a tots els nivells; segon, una proposta que vam fer i que hi creiem fermament, que és que l'evolució del sistema de protecció ha d'anar cap a una decisió judicial de la situació de desemparament, i, per últim, ja que també era una de les preguntes que es plantejaven, parlar de l'àrea de suport al jove extutelat. En parlaré, tot i que he de deixar clar que és una àrea que ni funcionalment ni orgànicament depèn de la subdirecció. Nosaltres treballem com un equip, i, per tant, evidentment, me faig partícip de la gestió que hem fet durant aquest temps.

En primer lloc, existeix una sobreocupació o una ocupació al cent per cent dels recursos d'infància. Només cal anar al centre d'acollida de Girona, que vaig tenir la sort de dirigir en el seu moment; Els Llimoners, aquí a Barcelona, o a la Mercè, per veure que la sobreocupació dels recursos fa que no puguem donar una atenció suficient. Es van fer les propostes que ha comentat la senyora Isabel Carrasco.

En segon lloc, aquesta manca, falta de recursos. No hi ha professionals que es vulguin dedicar a treballar en els centres de protecció del sistema de protecció. Els estressors que ja comporten estar sotmesos a una pressió constant, a un risc emocional, fins i tot a un risc físic, fan que no tinguin un reconeixement social ni econòmic. Tot això es podria dir de la resta de serveis, com ja he comentat. Als equips funcionals d'infància, els juristes estan tramitant més de tres-cents expedients de desemparament de guarda o tutela, quan la xifra hauria de ser quatre vegades inferior, igual els tècnics dels EFIs.

Jo he treballat a l'Administració de l'Estat, he treballat a l'Administració de justícia i a l'Administració de la Generalitat he treballat a diferents departaments –Gabinete Jurídic, Presidència, Economia, Interior–, i en tots es treballa de valent, hi ha grans professionals, però la sensació que he tingut en el sistema de protecció d'estar desbordat pel volum i la gravetat de les situacions a les que s'ha d'afrontar, jo no l'he

viscut en cap altra Administració ni departament. Com sempre dic, per mi, la competència de la protecció d'infància és la competència més important de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Llavors, a part de la referència als recursos, nosaltres vam pensar que la societat reclamava una evolució cap a una decisió judicial. Per què? Doncs perquè les decisions que estan prenent ara tècnics base, a vegades en situacions d'urgència, com ha comentat, a la Udepmi –actual SAUM– o les EFIs, són decisions que impliquen la separació d'infants i adolescents de les seves famílies, impliquen la suspensió del potestat parental, impliquen iniciar camins cap a la filiació, i impliquen, a vegades, suspendre les visites. I aquestes decisions..., hem d'evolucionar –pensem, i així ho vam proposar– cap a un procediment judicial de decisió.

Comentaré també, com ja he dit, la situació i proposta respecte a l'àrea de suport al jove extutelat, que ara s'ha convertit –no en conec exactament el nom– en un servei. En primer lloc, dir que quan vam arribar a la subdirecció i a la direcció general, vam tenir coneixement, perquè així vam rebre un escrit del Síndic de Greuges, d'una denúncia d'un educador que s'havia produït feia mesos, i precisament, davant d'aquesta denúncia, la decisió de la direcció general va ser incoar un expedient informatiu, expedient informatiu que es va finalitzar i que vam entregar tant a la direcció general com a la sindicatura. També, davant de la gravetat de la situació que veïem en general del sistema, però també de l'àrea de suport al jove extutelat, vam iniciar tres grups de treball.

Un grup de treball tècnic, amb els educadors de l'àrea de suport al jove extutelat, per veure cap on havia d'evolucionar, un grup de treball també més econòmic o de gestió i un grup de treball més jurídic. Evidentment, l'anàlisi que va resultar d'aquest treball va ser, en primer lloc, el retard crònic a les prestacions, a la tramitació –no teníem els recursos i la capacitat, tant informàtica com de recursos humans, per tramitar–, la complexitat del sistema, la normativa era difícilment aplicable i el creixement dels perceptors. És a dir, si econòmicament ho veïem, el 2015 la gestió pressupostària de prestacions per a joves extutelats era quasi de 5 milions; el 2024, el volum era de quasi 23 milions, més de quatre vegades i mitja. Aquest reflex, que també tenia reflex en el nombre de perceptor, no va tenir reflex en les mans i en els recursos que es tenien per gestionar aquestes prestacions.

També vàrem detectar la impossibilitat de control i fiscalització, per la manca de recursos, per la manca de com estava definit el sistema. Hi havia també una diversitat de dependència dels recursos d'habitatge per a joves extutelats, uns depenien de l'àrea, però davant de la seva incapacitat s'havien generat, com ha comentat també la senyora Isabel, diversitats de funcionament, uns que depenien de joves migrants sols o serveis territorials.

Hi havia, en definitiva, una pèrdua de la capacitat de seguiment i suport educatiu degut a un canvi, no? L'àrea tradicionalment havia sigut una àrea amb un contingut socioeducatiu important en el seguiment directe dels infants i adolescents i s'havia evolucionat cap a una àrea de gestió econòmica, burocràtica o administrativa.

Davant d'això vam fer diverses propostes, algunes a curt termini i altres a mitjà termini. A curt termini vam proposar l'aprovació d'un decret llei. Un decret llei perquè hi havia alguns canvis que pensàvem que havien de ser immediats per aturar aquesta situació. Per exemple, la compatibilitat entre la prestació econòmica per jove extutelat i l'habitatge. Pensàvem que aquesta compatibilitat generava problemes. Per què? Perquè immediatament, a part de que podria justificar-se o no si ja estava coberta la part de manutenció i d'habitatge haver de cobrar una prestació, generava, a més a més, un copagament difícil de controlar.

També, per exemple, modificacions que simplifiquessin la tramitació. Ara no recordo si és exactament l'article 16.3 que estableix, per exemple, la suspensió automàtica de la prestació quan s'inicia una activitat laboral temporal amb uns ingressos superiors al límit establert. Com vostès comprendran, si avui estem a 25 de juny,

perfectament un jove pot iniciar una activitat laboral l'1 de juliol. Estem generant pagaments indeguts, perquè la nòmina ja està tancada. La pròpia regulació de la llei de prestacions comportava generar pagaments indeguts de manera continuada.

També, evidentment, vam proposar l'aprovació d'un programa temporal per a la incorporació de recursos, per solucionar, en primer lloc, el retard crònic, i també per avaluar com havia d'evolucionar aquesta àrea, atesa aquesta situació de crisi i també, per exemple, la revisió del contracte que s'havia fet en el 2022 respecte al servei de seguiment d'aquestes prestacions.

I després, per exemple, propostes a mitjà termini, com la que vam fer també, que era de fer una proposta que vam redactar i traslladar a la Direcció General de Prestacions, d'incorporació de la prestació de joves extutelats a la renda garantida. S'estava tramitant en aquest Parlament una proposta o, em sembla, dues, que s'han refós, de la prestació de la renda garantida, i es va plantejar que una manera de simplificar i d'integrar les prestacions seria que aquesta renda garantida també cobris de manera específica, com una modalitat, els joves migrants sols que complien la majoria d'edat.

I, bé, no vull allargar-me més. Gràcies per la seva atenció, i aquí estem disposats per respondre les preguntes.

La presidenta

Moltes gràcies als dos compareixents. Passaríem el torn de paraula als grups parlamentaris, amb cinc minuts cada grup. Començaríem de gran a petit. Junts, diputada Domingo.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts vam demanar la compareixença de l'exdirectora i el subdirector de la DGAIA després que es va fer l'anunci del seu cessament a finals de març d'aquest any, per un motiu molt clar, no? La consellera de Drets Socials, Mónica Martínez Bravo, els va nomenar per a aquests dos càrrecs i només sis mesos després els va destituir. Aquesta, per nosaltres, creiem que és una evidència de la crisi de lideratge a la cúpula de la DGAIA, una crisi que, com s'ha anat demostrant els darrers mesos, tenia més ramificacions i era d'una magnitud més gran de la que el Govern volia fer-nos creure. Vostè hi ha estat només sis mesos, al càrrec, tot i estar vinculada a la DGAIA des de fa més de dues dècades amb el projecte de les Barnahus. La consellera de Drets Socials va venir a aquesta cambra i va treure pit d'haver trencat amb les polítiques continuistes d'administracions anteriors, tot i que vostès també van estar al departament sota el mandat de diversos consellers.

La nostra primera pregunta és si no estaven al cas de les irregularitats que presenta l'informe de la Sindicatura de Comptes. Ara mateix ens han informat que hi havien pagaments indeguts pel model de disseny. Potser la següent pregunta que els farem és si van fer aquestes propostes que són molt importants, com el decret, com és que..., es van acceptar o no es van acceptar? Quina reacció van tenir? Creiem que és molt important lo que acabeu de dir, que evidentment hi havia una incompatibilitat entre les diferents prestacions i, sobretot, aquelles que rebien els joves.

També aquí a la primera compareixença heu esmentat moltíssimes propostes, que nosaltres creiem que estan alineades amb els canvis que s'han fet, però també els hi volem preguntar si han quedat integrats en la reforma que ha fet la consellera de Drets Socials. Per exemple, heu esmentat el tema de la manca de planificació. Heu també dit que no se li va plantejar cap canvi fins al moment que se la va cessar; que no va tenir temps de consolidar els canvis que ja havien iniciat a la direcció. I també ha esmentat un tema fonamental, que és que hi havien equips insuficients per a la feina i la tasca que cal fer, i una estructura que no és suficient per la complexitat de les necessitats.

La pregunta és per què, ho tornem a reiterar, per què no es van fer els canvis que va plantejar en el seu moment i, en canvi, es va fer un anunci de reestructuració de la DGAIA sota pressió, a correu, i amb casos, per exemple, de la menor, que van

presentar una pressió mediàtica molt forta; també heu esmentat el tema de la revisió de diferents serveis de recursos. Tot això és el que ha anat informant la Sindicatura de Comptes.

I també, finalment, el tema de l'estudi de recursos i unificació de costos. S'ha anat esmentant, per exemple, per què variaven els costos d'un any a l'altre. Això per nosaltres era interessant veure-ho, i crec que ho tingueu en consideració ja d'inici, doncs, ens tranquil·litza. D'altra manera..., també ja lligant-ho amb això, li preguntarem quina valoració fa de la reforma de la DGAIA que s'ha fet. Una reforma que nosaltres creiem que s'ha fet a correuita, com he dit, sense consens, d'esquena a les entitats socials i al món local. Heu parlat de la importància del món local, però sobretot també a l'hora de la prevenció, i, per tant, ens agradaria escoltar com han quedat integrats tots aquests canvis. També creiem que és una reforma que, sense presupost, pot quedar en paper mullat. La consellera de Drets Socials va informar-nos fil per randa sobre el cas de la menor, però no es va parlar dels CRAEs, ni si hi havia previsió d'equipar-los amb el personal necessari i preparat per afrontar la complexitat de les necessitats dels menors.

Després, per acabar, jo volia fer una referència a, abans del seu cessament, durant l'emissió de «Fora de joc» del programa *30 Minuts*, de TV3, que es va emetre just abans de la seva destitució, sobre l'acollida de tretze mil menors que van arribar el 2018. Vostè va fer declaracions molt preocupants i es va deslligar completament del seu cessament, però creiem que..., li volem preguntar si creu que la reforma de la consellera de Drets Socials dona resposta als reptes que afronta el sistema d'acollida català. De fet, ens sorprèn que una institució de la Generalitat posi al carrer menors que, per dret, mereixen estar sota la tutela de la DGAIA. Estem parlant dels joves a qui no es creu la validesa del seu passaport i es queden al carrer, i, per tant, els hi preguntem qui té les competències per determinar-ne l'edat.

Finalment, per acabar, pel que fa a les irregularitats en l'adjudicació de contractes i el servei d'acollida, l'informe de la Sindicatura de Comptes del març de l'any passat només contempla els exercicis del 2016 al 2020. Ens pot confirmar si hi va haver ús de contractes d'emergència fins al 2024? El Departament de Drets Socials, com sap, ja ha admès els pagaments indeguts de 167 milions d'euros, del 2016 al 2024.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula d'Esquerra Republicana, amb el diputat Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta, i gràcies a l'exdirectora i a l'exsotsdirector, per la seva compareixença, per la seva feina durant el temps que van estar i per la seva feina durant dècades en els diferents serveis de l'Administració pública. Jo voldria fer alguna prèvia; una prèvia amb relació a que tenim una comissió d'investigació que hem demanat tres grups, que som seixanta-vuit diputats, i, per tant, garanteix la seva tramitació i, alhora, també el Grup de Junts, en el que esperem fer una única comissió d'investigació.

Ho dic perquè és una opció convertir aquesta comissió en una comissió d'investigació paral·lela, en la qual anem fent les mateixes compareixences que segurament tindrem en les compareixences de la comissió d'investigació, però no sé si ens farem un favor en quin és l'objectiu –estic segur– de tots els grups, que és la preocupació per l'atenció a la infància. Aquest és el tema; el tema és aquest. I, per tant, com millorem els nostres serveis per garantir això.

També vull posar en valor la feina que fan tots els professionals de les entitats, del sector, del tercer sector i, també, naturalment, els funcionaris públics, els servidors públics de les diferents administracions o àmbits de l'Administració, que treballen en l'atenció i, particularment, des de la DGAIA. Jo voldria preguntar si creuen

que el fet de que vostès estiguessin enfocats professionalment durant molt de temps en les Barnahus té a veure amb el seu nomenament. És a dir, nosaltres considerem que Barnahus és una bona manera de treballar l'atenció a la infància i de tractar els problemes que hi ha entorn a aquesta atenció. I si creuen que el seu nomenament té a veure amb això, amb la necessitat de que aquell projecte que va iniciar el Govern anterior s'acabés d'aplicar, diguem-ne, s'acabés de concretar, com finalment s'ha fet al conjunt del territori.

Ha fet algunes consideracions que m'agradaria que expliqués una mica més. Per què en el tràmit de prestacions no es pot aplicar la normativa? És a dir, per què en el tràmit de les prestacions, ha dit, no es pot aplicar la normativa, però no ens ha explicat el perquè, i si es pogués traslladar.

I després una reflexió. Traslladar les decisions judicials, que siguin les decisions judicials les que prenguin constància, que siguin les que prenen les decisions en relació amb quines mesures, amb relació als menors i la seva relació amb les famílies es practica. Això, la teoria sempre ho aguanta tot, però com creuen que afecta el bloqueig, o el retard –el bloqueig, sí–, que hi ha a l'Administració de justícia, si això ho fa viable. És a dir, segurament la teoria ho aguanta, i és aquesta la millor decisió, però tenim una realitat de l'Administració de justícia molt saturada, en la que els judicis, a vegades, els urgents acaben sent al cap de sis mesos, i això com afecta en la gestió de la protecció del menor? Perquè en l'ideal, evidentment, segurament hauria de ser així.

Amb relació a les qüestions que ha plantejat més de fons, de com està la situació de la DGAIA, l'increment exponencial que hi va haver de menors, als quals s'havia d'acompanyar, s'havia d'atendre, s'havia de gestionar la seva vida en els anys 16, 17, 18, que va passar de cinc-cents a tres mil anuals, etcètera, em sembla que aquestes són aproximadament les xifres, té un impacte en tot això? Ha tingut un impacte en tot això que vostès plantegen de la saturació? I més enllà de la voluntat de les administracions, hi ha capacitat a l'Administració, tal com funciona, per dotar un servei dels recursos necessaris per donar resposta a això? Perquè em consta que l'esforç s'ha fet, però a vegades hi ha la dificultat de la gestió de la pròpia Administració. Però m'interessa l'impacte que ha tingut aquest creixement en la gestió de l'Administració.

I finalment, amb relació a la denúncia que va formular un treballador, que es va fer el juny del 24, el Govern anterior va obrir un expedient, va canviar els responsables de la direcció general i va continuar, posteriorment, la tramitació, en la seva època, de l'expedient. Quines són internament les conclusions que s'ha arribat en relació amb aquesta denúncia concreta de tres casos, com a exemple, de persones que no hi eren als pisos i que cobraven la prestació.

I com que no em queda més temps, doncs, no puc fer cap..., una següent reflexió que volia fer, amb relació a la feina del sector i de les entitats, i sobretot de la discriminació que pateix aquest sector, especialment els professionals. I com feia referència el senyor Mayoral, l'impacte de la discriminació, del decalatge salarial que hi ha, tant al sector privat, a les entitats, com en el sector públic, les diferències salarials i el decalatge salarial que pateixen en un moment en el que no hi ha molt d'atur, o en tot cas n'hi ha, però molt focalitzat en alguns sectors, i que, per tant, és difícil que, amb pitjors condicions i amb pitjors salaris es pugui optar per aquest servei, en el moment justament que més en fan falta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Elena. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta, als compareixents, la senyora Carrasco, el senyor Mayoral. Des del Partit Popular també vam demanar la seva compareixença. Posar en valor, primer de tot, també la tasca desenvolupada pels servidors públics. Volia fer una sèrie de preguntes i aclariments d'alguns dubtes que ens desperta després de la seva exposició.

La senyora Isabel Carrasco refereix que els cessaments van venir determinats, així ens ho han dit, per una refundació de la DGAIA, una transformació profunda del sistema i per això era necessari un canvi en el lideratge, passar a un model més gerencial. Això en paraules també de la consellera. Què n'opina, d'això, si veia necessaris aquests canvis a la DGAIA, si vostè en algun moment en el seu càrrec ja va anunciar o ja va presentar alguna iniciativa, algun projecte escrit d'aquests canvis. Per exemple, què n'opina també, de l'existència de dues subdireccions a nivell tècnic? Si era coneixedora d'aquesta existència de les presumptes irregularitats que es recullen a l'informe de la Sindicatura de Comptes.

I també, no en parlem, però sí que vull fer referència també a aquestes recomanacions de la sindicatura de greuges, que ja feia anualment entorn al sistema de protecció a la infància i a l'adolescència. Si com a directora general es va dur a la pràctica, es va posar en pràctica alguna d'aquestes recomanacions.

Ha parlat de redefinir els equips d'atenció a la infància i l'adolescència, perquè havien esdevingut equips de diagnòstic en detriment de seguiment. Això ja venia de lluny, és cert, i s'havia transformat, també ho ha dit Joan Mayoral, en un canvi més burocràtic i administratiu, que no pas d'atenció directa a la infància i de suport directe. Però llavors, quina iniciativa tenien vostès plantejada perquè aquests equips d'atenció a la infància i a l'adolescència tornessin a ser com a referents i d'atenció directa dins el sistema de protecció?

Al senyor Joan Mayoral, vostè va ser coordinador, ho ha explicat, d'aquest desplegament de les Barnahus arreu de Catalunya junt amb qui era la directora, la senyora Ester Cabanes. Qui va nomenar-lo per a aquest càrrec i quines van ser les seves funcions concretes encomanades? Ha fet referència a l'Atri, que ara s'ha convocat la nova plaça com a subdirecció, i que era una plaça de lliure designació, però entenem que el procediment selectiu és totalment transparent i ha d'estar aquesta plaça convocada a l'Atri, o ens esteu dient que és igual que sigui publicada a l'Atri perquè aquesta plaça ja té nom i cognoms d'una persona determinada assignada quan hi ha un canvi polític?

Parlàvem del model d'excel·lència, les Barnahus, que nosaltres també volem posar entre cometes, i jo ho puc dir perquè amb vostè ens vam reunir també a Lleida i vam parlar d'aquest model d'excel·lència. Igualment, concretar que aquest model d'excel·lència sí que ve ja originat d'un acord de govern de l'any 2022, perquè la data d'aquesta estratègia Barnahus és del 2022, però sí que hi va haver certs dèficits i mancances.

Parlaríem, per exemple, dels equips tecnològics de la Barnahus, que van endarrerir tota aquesta posada en marxa arreu dels territoris i Barnahus, precisament perquè el maquinari del Departament de Justícia, que era una empresa –Arconte, amb Fujitsu..., hi va haver incompatibilitats tècniques també amb les Barnahus liderades pel Departament de Drets Socials i Inclusió, i això va portar certes queixes, fins i tot endarreriments i també queixes per part de fiscalia o jutges, que els van fer arribar. Per tant, quines accions es van dur a terme en aquest sentit? Perquè sí que és veritat que des del Departament de Justícia, i qui era en aquell moment el director territorial, també havia elevat queixes en aquest sentit.

Per què es va optar llavors per una externalització d'aquestes Barnahus? Què opina d'aquest abús de l'externalització que està sent més que evidenciada al Departament de Drets Socials i Inclusió? I també les Barnahus s'externalitzen, així com el projecte pilot que va ser a Tarragona, no?, per tant, jo crec que hi ha d'haver una

diferència quan parlem d'aquest model d'excel·lència, i també aclarir la diferència entre Barnahus, projecte pilot originari, que ja portava dècades –de fet, pioner, a Islàndia– i les Barnahus externalitzades arreu del desplegament de Catalunya. Per tant, vostè va ser testimoni directe d'aquesta externalització. Què opina al respecte?

I també, durant el seu període al mandat, alguns treballadors i professionals van manifestar que hi havia una manca de transparència de determinats contractes, que s'adjudicaven sense concurrència pública i adequada, i també aquests professionals van traslladar queixes directes a la DGAIA. Vostè va ser receptor d'aquestes queixes. Quins canals van seguir, quins procediments?

I unes preguntes més genèriques, a ambdós. Quin organisme era el qui s'ocupava, quan vostès van estar aquests sis mesos a càrrec, o si vostès són sabedors amb anterioritat..., qui s'ocupava de la gestió de les prestacions econòmiques adreçades a joves extutelats? És a dir, quin organisme, quin servei, quina secció? Com a ex-subdirector, exdirectora, quin servei s'ocupava d'exigir aquests comptes, a aquestes entitats i fundacions prestadores de serveis a la DGAIA? Perquè s'exigeix memòria econòmica, s'exigeix una memòria anual de tasques, de projectes, de..., qui s'ocupava de revisar tot això? I vostès se reunien amb tots ells, cada quan? Existia un protocol establert? S'efectuaven i s'exigien aquests mínims exigibles de qualitat també per als centres de protecció a menor, centres d'acollida residencials? És a dir, aquesta tasca de fiscalització, de seguiment i supervisió, a càrrec de qui anava?, si és que es donava.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, gracias por las comparecencias, pero verán, ustedes venían hoy a hablar sobre las irregularidades señaladas en la DGAIA, y la verdad es que de esto no han dicho absolutamente nada, solo han hablado de lo buenos que son los profesionales con los que han trabajado, de lo bien que lo hicieron y del poco dinero con el que contaban. Bien, señora Carrasco, usted fue destituida como directora de la DGAIA en marzo del 2024, solo seis meses después de su nombramiento, al igual que usted, señor Mayoral, que era el subdirector. Los dos disponían de una amplia trayectoria vinculada a la DGAIA.

Usted, señora Carrasco, llevaba vinculada a la DGAIA desde 1998, cuando empezó a trabajar en la delegación de Tarragona. En el 2016 ascendió a jefa de servicio, donde implantó el programa Barnahus, unos centros diseñados para prevenir el abuso de menores. En septiembre del 2024 fue nombrada directora general de la DGAIA, tras la llegada de la socialista Mónica Martínez Bravo a la consejería. Y por su parte, usted, señor Mayoral, fue subdirector de la DGAIA entre el 2007 y el 2018, once años, y volvió a asumir el cargo en septiembre del 2024 para ser destituido seis meses después, igual que su compañera. Lo que quiero decir con esto es que la excusa de la consejera Martínez Bravo de que su destitución se debía a un cambio de rumbo de la DGAIA era totalmente falso, porque cuando ustedes fueron nombrados conocía perfectamente su perfil, no fueron nombrados a ciegas.

Y casi mejor que haya mentido, algo que va en el ADN del partido socialista, porque que desconozca completamente sus funciones y carezca de plan y prioridades, provocando cambios cada seis meses sobre el rumbo que debe tomar un organismo tan delicado como la DGAIA es muy muy preocupante. Ahora las pregunto a ustedes, señora Carrasco y señor Mayoral, ¿a qué se debió su destitución?

Tras más de veinte años la directora y quince años el subdirector vinculados a la DGAIA, ¿eran conocedores de los posibles fraudes y malversaciones señalados por Antifraude y por la Sindicatura de Cuentas? ¿Conocían ustedes la existencia de ad-

judicaciones opacas, los 154 contratos millonarios otorgados sin licitación adecuada a organizaciones donde directivos tenían vínculos previos o actuales con determinados partidos políticos? ¿Conocían ustedes el uso de fondos públicos para la creación de imperios inmobiliarios privados, inmuebles que eran realquilados a la Generalitat de Catalunya para el acogimiento de tutelados y extutelados, principalmente MENAs, a precios desorbitados, como hacía la fundación FASI?

¿Conocían los casos en los que los jóvenes extutelados seguían y *siguen* cobrando ayudas públicas *durante años*, no porque se haya cerrado, como usted ha dicho, durante un mes y es un error, sino durante años seguían cobrando ayudas públicas, pese a no cumplir los requisitos, debido a omisiones señaladas por un testigo protegido como intencionadas por las fundaciones en connivencia con la propia Administración?

Ha comentado usted, señora Carrasco, que los mena suponen el cuarenta y dos por ciento de todos los menores tutelados. ¿Qué porcentaje de extranjeros suponen los extutelados que cobran ayudas? Y, por último, ¿eran conocedores de la dejación de funciones por parte de la DGAIA y las fundaciones subcontratadas, con resultado de corrupción de menores, como el caso de la niña de doce años violada? El caso es que, contesten lo que contesten, la verdad es que, de confirmarse estos hechos señalados por la Sindicatura de Cuentas y por Antifraude, los responsables son ustedes dos. Si dicen que desconocían todos estos chanchullos, merecen estar fuera de la DGAIA, porque su capacidad profesional deja muchísimo que desear. Y si eran conocedores y no denunciaron, entonces son cómplices de todos estos presuntos delitos. Díganos, señora Carrasco y señor Mayoral, ¿fueron ustedes destituidos por presuntos cómplices del delito o por completa incapacidad laboral?

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari Comuns, la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta, bon dia. Bon dia als senyors Carrasco i Mayoral. Gràcies per la seva compareixença. La DGAIA necessitava una transformació i, més enllà del canvi de denominació, el sistema actual necessitava una evolució. Crec que vostès ho han situat des de diverses perspectives, però tot sembla anar en la mateixa direcció que també plantejava la pròpia sindicatura de greuges a l'informe sobre desinstitucionalització del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, que reclamava un canvi de model que posés al centre la prevenció, el seguiment comunitari i també la corresponsabilitat institucional.

Cal, per tant, un sistema nou, valent i radicalment compromès amb els drets dels infants i adolescents en situació de risc o tutelats, per assegurar el seu desenvolupament integral i promoure'n el benestar personal i social. I això implica actuar sempre en interès del menor. De vegades podem tenir una certa tendència a actuar també en interès del sistema d'acollida i no pròpiament del propi del menor, i, per tant, doncs, cal prioritzar aquesta qüestió. Perquè els últims deu anys, el quaranta-cinc per cent dels expedients oberts han acabat amb els menors sortint de casa seva, malgrat l'impacte negatiu.

Vostès tenen una llarga trajectòria a la DGAIA, ja ho situaven vostès, però també ha quedat clar després de les intervencions anteriors. Quines són les deficiències que destacarien per sobre de les altres? N'han parlat, de diverses d'elles, però quines creuen que serien les que més rellevància tenen per arribar al punt en el que estem actualment? Una de les coses que plantejaven és l'increment del nombre de menors tutelats, perquè és cert que aquests últims anys hi ha hagut un increment del setanta-u per cent, i en canvi els recursos no s'han incrementat en la mateixa proporció.

Quines són les necessitats principals associades a aquest increment, tant pel que fa a recursos humans com materials, i a què atribueixen el fet de no haver-se implementat?

Qui va prendre la decisió de saturar els centres, triplicant la seva capacitat, i associat a aquest fet, quines són les ràtios que consideren que serien les idònies per tal de poder dur a la pràctica una adequada tasca socioeducativa amb un grau adequat de personalització en aquest entorn? Una altra qüestió que també plantejaven i que ens sembla molt i molt rellevant és com podríem millorar aquestes condicions salarials i laborals del personal, per evitar aquesta rotació i per evitar també, doncs, que «migrin», diguem-ho així, a d'altres sectors, sortint d'una tasca que, a més a més, té un important component vocacional i que, per tant, aquestes condicions provoquen en bona mesura que sigui abandonada. Què necessitaria aquest personal per millorar la seva tasca socioeducativa?

Una altra qüestió. Quin impacte creuen que tenen les externalitzacions sobre les condicions d'aquests menors? I una pregunta que no sempre s'aborda amb la suficient profunditat. Per què sempre la conclusió és l'externalització? Hem conegut, i ara sembla ser que es modificarà, una externalització de, per exemple, les prestacions d'extutelats o també la tramitació d'alguns permisos de residència i treball. Bé, en definitiva, per què externalització? En què millora això les condicions dels menors?

Després, se'ns ha anunciat ara des del departament aquesta desinstitucionalització dels menors de sis anys, quelcom que ja plantejava la sindicatura de greuges al seu informe en el seu moment, però, clar –amb bon criteri, eh?–, amb quins equips es farà aquesta desinstitucionalització? Quins mecanismes creuen vostès necessaris de control per fer un seguiment exhaustiu del benestar d'aquests nens i nenes. Tenint en compte que fins ara no s'havia prioritzat la prevenció, com podem prioritzar aquesta prevenció? Acompanyar les famílies i veure-les com a aliades per evitar que aquests nens i nenes surtin de la seva llar familiar?

I una última qüestió, perquè a ningú no se'ns escapa que aquest debat obeeix a l'esgarrifosa situació que hem conegut tothom, i jo aquí no m'hi detindré, s'han produït diverses compareixences analitzant la gestió prèvia. Què haguessin fet vostès diferent, com consideren que podrien haver contribuït per no arribar a la situació actual? I, en definitiva, com podem garantir una gestió que atengui l'urgent sense descuidar l'important, i, per tant, no triï entre protegir el menor i la burocràcia, tot garantint l'eficàcia del sistema de protecció?

I acabo, presidenta. Des de Comuns hem promogut una comissió d'investigació, no només pel que fa a la responsabilitat, sinó sobretot per poder analitzar i estudiar els canvis necessaris al sistema de protecció, les eines necessàries i els recursos addicionals. Estem determinats a fer-ho possible. En la protecció dels drets dels menors, doncs considerem que cal aplicar tolerància zero, però sobretot posar al centre la protecció i el benestar dels menors.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; gràcies, presidenta. Primer de tot, volia agrair als compareixents que sigueu aquí, perquè nosaltres vam demanar també la vostra compareixença abans que es muntés la..., que s'aprovés la comissió d'investigació. Crec que és complicada també, no?, la vostra situació, i jo de veritat us agraeixo molt que sigueu aquí, perquè quan un comença amb una direcció i amb una subdirecció, entenc que ho fa amb il·lusió per poder fer els canvis. La destitució no és agradable per a ningú, i a més que us cridem aquí a donar explicacions, doncs, de veritat que ho agraeixo molt. Però sí que

és veritat que la situació que ens arriba a nosaltres..., veiem que calia un canvi profund a la DGAIA, calien canvis molt importants.

El cas d'aquesta menor sí que ha posat el focus, però també teníem els informes de sindicatures –de comptes, de greuges– que ens evidenciaven aquest canvi. Llavors, quan es produeix el canvi, la vostra destitució, o bé els canvis que vosaltres havíeu proposat per fer front a això que era necessari no eren tan profunds com calia, o sigui, aquells canvis eren bastant continuïstes, o es volia donar una imatge de renovació i hi havia una part de gesticulació amb la vostra destitució. Entenc que una de les dues coses.

S'ha proposat una direcció gerencial, que crec que abunda en aquesta pèrdua del paper socioeducatiu que crec que hauria de tenir la DGAIA, amb aquesta visió més de gerència. I hem de veure com avança, però creiem que en principi perd aquest paper que creiem que hauria de tenir més socioeducatiu. I sí que volia aprofitar, perquè heu explicat molt els canvis que vosaltres proposàveu, com avalueu els canvis que ara es duren a terme, els que ha anunciat la consellera, penseu que resoldrà els problemes que per mi són els més importants de la DGAIA?

D'una banda, sí que hi ha un increment de l'EAIA, dels equips al territori, però no sé si són suficients aquests increments que proposa, ni si acabaran amb la inequitat territorial que hi ha ara mateix. No tenim el mateix tractament a tot el territori. Si el paper que se'ls hi donarà també serà més d'acompanyament o abundar més en que els diagnòstics siguin més ràpids, i, per tant, si això facilitarà tota aquesta feina preventiva necessària.

També per nosaltres és molt important aquest necessari control, tant de la gestió dels centres com de seguiment dels casos, dels menors, que es pugui fer de manera generalitzada un seguiment de cada un dels casos. Crec que els increments que es proposen a la direcció general de personal no van en aquesta direcció, no serien suficients per poder fer aquest seguiment dels casos com abans es feia, i, per tant, si penseu que n'hi haurà suficient, o de quina manera es podrà fer aquest seguiment a partir d'ara.

Amb les llistes d'espera..., per nosaltres també és un dels problemes importants, perquè després de que es triga molt a fer el diagnòstic i donar un recurs i després aquest infant que s'ha de donar un recurs o el recurs no existeix, o té una llista d'espera que encara hem de trigar més, també és un problema important. I crec que amb les places que s'anuncien que es faran no n'hi haurà suficient per eliminar aquestes llistes d'espera, que és un problema important per als infants.

També heu esmentat molt el tema de salut mental, com la manca de recursos en salut mental. Nosaltres des de fa temps estem dient que manquen aquests centres terapèutics en els que es tingués també en compte aquestes situacions que es pogués tractar el menor d'una manera més individualitzada, més professional, perquè a més a més són molts els casos que després acaben en escapoliments i en abusos d'aquests infants, amb abusos o amb temes de violència, en participació amb violència. Per tant, de quina manera penseu que s'hi dona solució amb això que s'ha fet, o si no n'hi ha prou i hauríem de tenir més centres terapèutics per poder garantir aquest suport psicològic?

També heu fet esment d'aquest tema de les prestacions als joves extutelats i heu comentat una proposta que fèieu de que s'integrés amb la renda garantida. A mi hi ha una part aquí que no acabo de veure, i és que crec que aquesta prestació ha de tenir una finalitat educativa, i ha d'anar vinculada amb un seguiment d'aquest cas, amb un compromís per part del jove de compliment d'aquells plans individualitzats que ha de fer cadascú i aquesta integració, que crec que és cap on apunta si això es delega, ara mateix, a través del servei que ja existeix..., doncs que es perdi aquesta finalitat educativa i aquest seguiment dels menors, si vosaltres penseu que la solució que ara es planteja donarà com a resultat això.

I em sumo a la petició aquesta que ha fet també la diputada de Comuns pel que fa a l'externalització, si penseu que és una resposta, perquè ara mateix estem amb un noranta-vuit per cent de gestió a través d'entitats, si penseu que això també ha d'acabar sent la solució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. És ara l'últim torn de paraula, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Mónica Ríos García

Bé, bon dia a tothom. Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, també em voldria sumar la reflexió que ha fet el company diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Elena, perquè és veritat que avui mateix hem votat algunes compareixences relacionades amb la DGAIA, i com bé ha explicat el company, tenim una comissió d'investigació consensuada i que es posarà en marxa al més aviat possible..., doncs entenem que podríem vehicular totes aquestes compareixences a la comissió d'investigació, i, per tant, poder avançar també en feina amb altres temes importants també, en aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió, sense treure la importància, evidentment, de la qüestió que tractem.

Bé, primer de tot, evidentment, donar les gràcies a la senyora Carrasco i al senyor Mayoral. Naturalment, agrair la feina d'aquests sis mesos, però no només d'aquests sis mesos, perquè vostès porten molts anys vinculats a la seva tasca professional en aquest àmbit de la infància i l'adolescència a Catalunya. A més, durant aquests sis mesos en una direcció que s'ha repetit moltes vegades, però és que és cert, que és una direcció molt complexa, segurament la més complexa a gestionar del Departament de Drets Socials i Inclusió. També em vull sumar al reconeixement que han expressat per tots els professionals que treballen a la direcció general.

Evidentment, gestionar capital humà sempre és molt complicat i, a més a més, si parlem d'infància encara més, perquè segurament no hi ha una realitat igual a una altra. Les realitats són diverses i, diguem-ne, molt concretes i individuals. Per tant, és una feina de bisturí molt complexa. El nostre grup mai –absolutament mai– ha posat en dubte la professionalitat de la senyora Carrasco i el senyor Mayoral, ans al contrari, perquè, a més, ens consta que, d'alguna manera, van iniciar aquesta reordenació de la direcció general i, en concret, la senyora Carrasco va iniciar el que seria l'inici de l'auditoria interna per tal de tenir dades concretes en base a la gestió del departament, per poder després també aplicar aquestes millores. Per tant, l'agraïment absolut.

És veritat, el senyor Mayoral comentava que es detectaven símptomes, que és cert, que indicaven que s'havia de fer algun canvi, s'havien de posar esforços i recursos en aquesta direcció des de fa temps, no des d'ara, des de fa temps, i calia aquesta transformació profunda de la direcció general i vostè, senyora Carrasco, ha explicat molts exemples de les necessitats, des de la seva experiència, de la direcció, amb les que coincidim majoritàriament, eh?

És cert que –i s'ha comentat, i vostès ho han comentat– en aquest cas els òrgans directius són de lliure designació. Per tant, jo crec que tampoc hauria de ser tan estrany que es puguin fer canvis, si pot haver-hi un canvi de criteri en l'elecció. Especular, podem especular tots, i podem aquí dir que és per això, que és per lo altre. Jo crec que avui estan vostès aquí i, en tot cas, han expressat el que van viure i com es va gestionar aquesta destitució. Per tant, jo crec que posar-ho en dubte i dir que és per una altra cosa no sé si és molt coherent.

També han plantejat –i també ho agraeixo– moltes solucions des de la seva expertesa. Per exemple, el senyor Mayoral parlava de –estem en tràmit amb aquesta modificació de la renda garantida– tenir en compte aquesta mirada amb els joves

extutelats. És el moment de debatre, de reflexionar tots plegats si pot ser una solució en aquest sentit.

És cert també que la senyora Carrasco deia, a l'inici: «calen més mans i més recursos» –ho ha dit així– «i hi havia una manca de planificació i objectius». Resumint, una diagnosi del que ens ha expressat. Com bé saben, la consellera fa una setmana ens va anunciar aquesta transformació de la direcció general –ara anomenada DGPPIA– que posa el focus en la prevenció. Jo entenc que segurament no s'ha pogut treballar la prevenció perquè, si no hi han recursos, evidentment, al final un ha de gestionar més el dia a dia o la urgència. Llavors, evidentment, que estem totalment en la línia de que cal reforçar aquesta direcció general.

També amb mesures, per exemple, una mesura de la refundació que s'ha plantejat, l'oficina de control i gestió. També la gestió de les prestacions, no sé, des de la seva experiència, si traslladar la gestió de les prestacions a altres direccions, si vostè creu que això pot alleugerir feina i pot ajudar en aquestes mans que deia vostè que faltaven. I res més, també a nivell general, una mica què pensen, donada la seva tasca, i que continuen a més a més treballant-hi, d'aquesta refundació que s'ha plantejat des del Departament de Drets Socials i Inclusió.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos. Ara torna a ser el torn de paraula dels compareixents, amb deu minuts cadascun per poder respondre.

Isabel Carrasco i Panadès (exdirectora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Bé, amb tanta pregunta, intentaré anar responent a tot allò que heu anat preguntant. Quant a Junts, preguntava el tema de la manca de planificació, d'equips insuficients, amb l'estructura de la direcció general, els canvis. És cert, i ja ho he dit en la meua intervenció, a la direcció general quan vam arribar ens vam trobar amb una sola persona en una direcció general, que, ja ho dic, tan complexa..., per a subdirecció i direcció. Ja ho dic, és que jutgin vostès mateixos com es gestiona una direcció general tan complexa amb una persona per poder tirar endavant tot allò que havíem vingut a plantejar.

El primer moment ja va ser una mica per ressituat-nos en el càrrec, per atendre aquelles entitats i aquella gent que venia amb els càrrecs i amb les funcions que ja entomes dins el càrrec, les urgències del dia a dia. Veritablement crec que qualsevol de vosaltres, en el lloc, en una direcció general com aquesta..., amb una persona en tota la direcció general per tirar endavant, difícilment es poden fer moltes coses. Per això jo crec que quan vaig marxar –i així ho vaig dir–, jo marxava molt tranquil·la de la feina feta, i era una decisió política, i ho torno a repetir aquí per a qui ho vulgui agafar o..., sincerament, va ser una decisió que ells van prendre.

Els motius, jo, els que em van donar, i no vaig entrar a qüestionar res més, perquè jo soc una persona purament tècnica, que porto tota la vida treballant a infància, que ja els hi vaig dir que la feina que feia jo me l'estimo molt i m'agrada, i, per tant, continuaria treballant des de Tarragona, amb les mateixes ganes que vaig entomar la direcció general. La vaig entomar i em va costar prendre la decisió, perquè jo no soc política, per intentar millorar una direcció general amb moltes mancances.

Tots ens omplim la boca aquí dient que la direcció general ara és la més complexa de tota la Generalitat, la de més dificultat, que ha de ser d'excel·lència. Quants anys portem els treballadors de la casa patint la situació, que se va agreujar el 2018 amb l'increment d'un vuitanta-sis per cent de feina, quan és impossible amb les mans que tenim? Ni les mans ni els recursos per poder atendre els nens. I ja els hi vaig dir, és com estar en una piscina que ens estem ofegant i que estem intentant que l'aigua no s'escapi, però els treballadors estem esgotats. Necessitem que realment algú doti de professionals.

Jo només ho comparava amb altres direccions generals i així l'hi traslladava als meus superiors. Una direcció general de feminismes, amb vint-i-quatre persones, ni arriba al centenar, dos subdireccions. Una direcció general com la nostra, tres-cents i escaig treballadors només a Barcelona, amb tots els serveis territorials, una subdivisió? Per l'amor de Déu. Nivells? Els nivells més baixos de la Generalitat, tothom, a la que pot, marxa a un altre departament. Per què? Perquè les hores i l'esforç i la complexitat de la feina que fem és tan qüestionada, a més a més, i és tan difícil, que la gent prefereix anar a altres departaments i no tindre aquesta càrrega de treball, més la pressió social, com els hi deia, que tenim tots els treballadors.

Per tant, jo realment me n'alegro si es tiren endavant aquests canvis per dotar, no només recursos per treballar a la prevenció, perquè la prevenció és necessària i s'ha de fer per evitar que els nens hagin d'arribar al sistema de protecció..., però calen mans, també, a la pròpia direcció general, i atendre els recursos que fan falta, perquè, si no, els treballadors no podem fer la feina, perquè només fem que tapar forats.

Disculpin el meu to, però és una mica també a vegades la indignació dels anys que portem treballant amb aquesta càrrega, amb aquest volum de feina, que això, ja els hi dic, no és assumible en aquests moments, i, per tant, amb els canvis jo he sentit que s'incrementaran equips d'EAIA, però no falta només incrementar mans als EAIA. Com els deia, els EAIA es van crear l'any 86, i, per tant, cal primer repensar què han de fer amb aquests equips, quines funcions han de tenir, perquè tenen les funcions, la competència és pròpia de l'Administració. Naltros els hi deleguem als ens locals aquestes funcions, i, per tant, hem de definir quines feines han de fer. Jo ja vaig fer el meu plantejament, quin hauria de ser. No el vam poder acabar ni d'elaborar.

El vam començar a treballar, perquè amb els sis mesos no va donar temps a gestionar i aprofundir en tota la temàtica, però mentalment sí que teníem clar quin havia de ser i cap on havíem de tirar. Falten mans als EAIA, està clar, però primer cal definir les funcions que han de tenir i potser passar només als ens locals perquè gestionin i treballin tota aquesta prevenció, que no és una competència directa de la direcció general.

En el tema de les irregularitats de la Sindicatura de Comptes. Jo quan vaig arribar a la direcció general, sí, hi havia l'informe, però vam començar a mirar i a treballar de manera interna, ja els hi deia, per intentar homogeneïtzar tots aquells criteris a nivell de territoris, que jo crec que s'havia de poder establir. No va donar temps tampoc a aprofundir massa més del que en etapes anteriors aquell informe manifestava. Jo, en aquest cas, no els hi puc aportar res més. No ho sé, és que han dit moltes coses...

El tema de l'externalització amb els centres. L'Administració, i vostès ho saben, creixem en professionals, tenim un topall, i, per tant, tant de bo tots els equips moltes vegades de les Barnahus haguessin pogut ser amb equips propis de la Generalitat. No va poder ser, vam buscar la fórmula que ens ho va permetre per tal de posar dos professionals que poguessin donar resposta amb les reunions interdepartamentals amb tots els departaments.

En el tema que comentava la del Partit Popular, que hi havien hagut problemes amb el tema de..., escolti, la Barnahus no és només la casa, a Tarragona vam estar uns anys intentant treballar tota aquesta feina, perquè la casa i els mitjans és lo més fàcil de posar, el que costa en el model Barnahus és el treball d'integració de tots els departaments, que crec que és el que fa falta, a més a més, no només amb la Barnahus, sinó amb la resta de problemes que ens genera, perquè els problemes de la infància són problemes molt transversals que ens afecten a molts departaments, i, per tant, hem de posar l'infant i les famílies en el centre de la intervenció.

(Veus de fons.) Dos minuts... És que hi ha tantes preguntes que no em donarà temps. Sí que, com comentàveu, en el tema de la denúncia. Jo, en una reunió que vaig tindre amb l'adjunta del síndic, em va posar en coneixement de que hi havia hagut una sèrie de denúncies. Jo no en tenia coneixement, en el moment en què en vaig tindre coneixement i vaig sortir d'aquella reunió, en arribar a la direcció general sí

que vaig preguntar i vam decidir d'obrir un expedient informatiu per intentar esclarir què és el que havia passat, perquè jo no tenia coneixement previ d'aquesta denúncia. I, per tant, en el moment en què m'ho comuniquen en aquella reunió, decidim, des de direcció i subdirecció, engegar aquest expedient informatiu per treure les conclusions que d'allí en generaven i poder prendre les decisions que comportaven.

De les conclusions, vam començar a elaborar tot un replanteig del que hauria de ser aquesta àrea del jove tutelat i extutelat, que el Joan Mayoral, el subdirector, exsubdirector, ha estat comentant amb les propostes que vam fer arribar en el seu moment. Creiem que era important, perquè amb l'increment de joves que tenim en aquest moment nosaltres creiem que algú més ha d'estar a la direcció general. No podem estar només a la direcció general atenent aquests joves, jo crec que aquí necessitem els altres departaments també, per poder donar un cop de mà, no és un problema només de la direcció general, aquí hi entra el món local, entra la Direcció General de Joventut, entren els d'Interior, hi ha molts altres departaments que hi han de poder ajudar.

Però el que no pot ser és que haguem d'assumir-ho tot des de la direcció general. I una mica, no sé si anava per aquí el tema del reportatge que, en el seu dia..., que va donar les casualitats perquè em va tocar poder regravar aquell programa que ja havia gravat la meva antecessora, l'Ester Cabanes, perquè hi van haver problemes amb alguna cosa que hi havia en el reportatge. Com que l'Ester ja no estava a la direcció, em va tocar a mi regravar aquell programa. Casualitat, que jo marxava un dimarts i aquell cap de setmana –casualment, previ– surt aquell reportatge, i suposo que d'aquí tot el rebombori als nostres cessaments. Jo me reafirmo en el que vaig dir en aquell programa, jo crec que és un tema de corresponsabilitat de tota la societat en l'atenció d'aquests joves migrants sols. Una direcció general sola no pot, i, per tant, necessitem aquest suport.

I em sap greu, però no tinc més temps, i si convé ja...

Joan Mayoral Simón (exsubdirector general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Moltes gràcies per les seves preguntes i consideracions, intentaré respondre aquelles que pugui, evidentment. En primer lloc, per Junts s'ha fet referència a la Sindicatura de Comptes i a uns pagaments indeguts, que en vam tenir coneixement pràcticament aquest any. Però sí que, sense..., ja ho he dit, les mancances que vam detectar i algunes de les causes. Volia destacar la plana 88, que és la que més de l'informe surt publicada, no? I es fa referència a 167 milions. Si vostès s'hi fixen, d'aquests 167 milions indeguts en aquest informe i en aquesta plana, 250.000 euros són els que s'atribueixen a l'àrea dels joves tutelats. Simplement per tenir clara aquesta cosa.

Valoració dels canvis. Nosaltres valorem els canvis amb esperança, perquè treballem en el sistema, confiem en que el Govern de la Generalitat, l'Administració i els treballadors els agafem amb esperances, amb necessitats, clar, de recursos, que esperem que arribin i entenc que tant el Govern com el Parlament té molta valoració. Com ja he dit, tant els que ens han precedit com els que segueixen, en Pep Muñoz, mereixen tota la nostra consideració, perquè tenen una tasca difícil, i precisament nosaltres sabem de la dificultat d'aquesta tasca.

Amb relació als costos, els costos es publiquen. Precisament a l'octubre el departament va publicar lo que costa cada servei, hi ha una plena transparència actualment respecte al que es paga, i es paga el mateix en una entitat que en una altra pel mateix recurs, i que està plenament definit i publicat al DOGC.

Amb relació a..., s'han parlat diversos temes, la viabilitat, per exemple, del procediment judicial. És veritat, faltaran recursos, però igual que falten a la direcció general, falten recursos judicials. Però si algú hi té interès..., el 2019 el mateix departament va publicar un estudi, que vaig elaborar jo, per veure com era possible això. Distingíem tres situacions: situacions d'urgència que podia determinar l'Administració, subjecta després a revisió judicial, situacions de consentiment, d'acceptació de

la família, que podien ser administratives, i situacions de conflicte, en les quals la decisió sempre havia de ser judicial.

Evidentment, han tingut un impacte, els joves migrants sols. Per què? Perquè ja la direcció general abans del volum d'arribada de joves migrants sols era una direcció complexa i amb una problemàtica difícil de resoldre, perquè la direcció general pateix tant quan separa un infant o adolescent de la seva família, perquè això produeix un dany, que a vegades és inevitable, però produeix un dany, com quan no ho fa i després, evidentment *a posteriori*, es valora que s'hauria d'haver fet, perquè s'ha produït alguna situació. I l'impacte és una pressió més gran, perquè, permetin-me l'expressió –i això ho hem comentat amb altres departaments–, sempre la DGAIA s'ha convertit en un «cul-de-sac».

Si el sistema de salut mental no funciona, va a la DGAIA; si el sistema de discapacitats no funciona, va a la DGAIA; si el sistema de justícia juvenil, doncs els problemes de conducta després arriben. El mateix jove que surt de l'Alzina, on va? A un centre de la DGAIA, que a vegades no té ni seguretat.

S'ha parlat també del decalatge salarial. Sí, precisament a aquest Parlament li correspon, si aprova uns pressupostos, intentar posar-hi remei, perquè això implica, evidentment, recursos. I estem d'acord en que la tasca dels educadors, com ja he dit, no està reconeguda ni socialment ni econòmicament, amb la realitat que s'enfronten. I, per tant, això fa que totes les entitats tinguin aquesta mancança.

Amb relació a qui em va nomenar per la Barnahus, va ser l'anterior Govern. És cert que hi havia l'acord del 22, però precisament va ser el 2016 quan es va fer el primer acord que vam treballar i van definir el projecte, i per això la meua il·lusió de participar-hi ara.

Es diu que es va comunicar a Atri, que és lo normal. Doncs precisament he dit això: és lo normal, i, per tant, se'm va comunicar que sortiria a Atri, que és la manera que se'm va explicar, i se'm va demanar que continués, això estic parlant del 20 de març, fins a l'1 de maig, precisament per acabar el procés, que jo entenc que ha sigut un procés transparent, i aquí jo ja no tinc res més a dir.

Quant a l'estabilització, jo vaig entrar de jurista al servei de Girona, devia ser el 2021. No hi he vist cap obertura de recurs residencial propi des de llavors, sigui el Govern que sigui. S'ha optat per les entitats del tercer sector, i això ha sigut sigui el Govern que sigui. Tot té avantatges i inconvenients. Jo penso que les entitats del tercer sector han fet una bona tasca, que té els seus riscos, sí, però ha sigut una decisió contínua, perquè el capítol 1, que també s'aprova en aquest Parlament a proposta del Govern, ha sigut sense dimensionar, i, per tant, no ha sigut possible aquesta... Jo penso, confio, com a funcionari, en els recursos públics. Penso que hi ha un paper de les entitats, però penso que el paper dels serveis públics ha de ser més important i que, per tant, això és una tasca que els hi correspon més al Parlament i al Govern futur.

S'ha comentat també la transparència dels contractes. Va ser un concurs obert precisament a Lleida. Com molt bé sap la diputada, es van presentar tres entitats, per tant, allà el procés finalment va ser transparent, i es va informar, i es van fer totes les publicacions. Sí que és cert que, com ha dit també la senyora Isabel Carrasco, la dificultat no és només posar una casa, no és només posar una càmera, sinó treballar junts.

Jo penso que –i ho agraeixo, i sempre ho dic quan parlo de la Barnahus– ens va tocar al Departament de Drets Socials coordinar-lo, però la paraula de «coordinador» per mi precisament tenia això, coordinador, no dirigia res, perquè per mi, tan Barnahus és l'equip de l'EAP penal, de l'Oficina d'Atenció a la Víctima, de salut, i, per tant, jo penso que –també ho he dit– queda molt per fer, però les incompatibilitats, i pel que a mi em consta, ara ja no estic allà, i, per tant, parlo de quan ho vaig deixar..., s'estaven fent proves preconstituïdes a totes les unitats integrades i la col·laboració, malgrat les queixes, de les audiències provincials i de la fiscalia ha estat excel·lent.

Respecte a la deficiència, quina seria la carta als Reis perquè el sistema pugui evolucionar? Evidentment, les reestructuracions tenen idees, però aquestes idees s'han de portar a la pràctica, i en aquest sentit pensem que aquest recorregut s'ha de seguir. Sí que jo sempre he tingut una idea, que penso que és important, parlant de la protecció. Perquè el sistema funcioni adequadament, tots els recursos residencials de qualsevol tipologia haurien de tenir una infraocupació del cinc per cent. Per què? Perquè si tenim un sistema que està al cent per cent, o per sobre del cent per cent, quan arriba un nen o una nena, no li podem donar l'atenció. Si vostès sabessin la feina que fan tots els nostres funcionaris i tècnics i educadors per atendre joves que van a aquest recurs perquè no n'hi ha un altre...

També en relació amb l'externalització de recursos, clar, la Barnahus es va decidir externalitzar, no va ser una decisió en la que jo vaig participar. Té avantatge, rapidesa. Té la conseqüència de que, evidentment, perdem coneixement de serveis públics i això ha passat també amb l'àrea de suport als joves tutelats, que es comentava respecte al seguiment educatiu.

Jo entenc que en el 2021-2022, que no és ni aquest Govern ni l'anterior, sinó l'anterior, quan es va decidir externalitzar aquest seguiment de les prestacions per incapacitat dels propis recursos funcionaris, doncs es va fer amb aquesta voluntat. Però clar, això implica una pèrdua de coneixement, i jo penso que els funcionaris públics haurien de tenir sempre aquest coneixement, sense perjudici de respectar el paper de les entitats del tercer sector. Bé, mira, me sobraran i tot.

I respecte a la portaveu socialista, he de dir que els canvis els veiem amb esperança, sempre, malgrat que tinguem esperances truncades del passat, perquè el sistema no és una situació aguda, és una situació crònica a la que s'enfronten. Pensem que tots els canvis es fan amb bona voluntat. Nosaltres confiem, els funcionaris confiem en la voluntat dels polítics de canviar les coses per a millor, i, per tant, pensem que el canvi, si ve acompanyat de recursos –això sí que ho penso, almenys és la meua opinió, i entenc que també ho ha expressat així la senyora Isabel Carrasco–, si només és un canvi formal de nom, clar, evidentment, no.

Per tant, necessitem un temps per veure si això ve acompanyat de la millora en la gestió i de la millora en els recursos. Sempre, sense oblidar que la part econòmica i la part gerencial, com ha dit molt bé la representant de la CUP, no pot oblidar les dificultats de les tasques dels nostres tècnics, dels educadors propis i d'educadors d'entitats del tercer sector, perquè són vides de persones i és molt difícil. Jo quan vaig treballar de director del centre d'acollida de Girona em costava horrors posar en un paper aquella persona que jo coneixia, perquè és molt difícil valorar, perquè les persones canvien, una família es desfà en un moment o un altre, aquella àvia que semblava..., doncs ara té una malaltia, és a dir, la vida de les persones sobre el paper és molt fàcil dir «bé, que els informes es facin en quatre mesos».

Molt bé, però, clar, quan tens l'informe fet, als quatre mesos resulta que hi ha un canvi a la família. No són qüestions com quan va a un judici penal, que he tingut l'oportunitat de fer-ne molts, a dir què va passar el dia 5 a les quatre de la tarda, no, aquí és la vida de les persones que va canviant contínuament, i és la dificultat que tenim.

I jo no sé si he respost a tot, però gràcies, en qualsevol cas.

La presidenta

Moltes gràcies a la senyora Isabel, al senyor Joan, gràcies per la intervenció. Deixaríem aquí les compareixences i donaríem cinc minuts de recés per al canvi.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i quatre minuts i es reprèn a les dotze i quatre minuts.

La presidenta

Reiniciem la comissió.

Compareixença d'una representació de diverses empreses i entitats col·laboradores amb el Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats per a informar sobre el funcionament del servei

357-00543/15

Ens acompanyen ara el senyor Jordi Pascual Pèlach, director general de Plataforma Educativa i de la Fundació Resilis, i també ens acompanya la senyora Pepa Arqué, directora general de la Fundació Mercè Fontanilles. En el cas del Jordi Pascual, que ocupa dos càrrecs, disposarà de deu minuts i deu minuts, i la Pepa Arqué, de deu minuts. Doncs iniciem.

Jordi Pascual i Pèlach (director general de Plataforma Educativa i de la Fundació Resilis)

Bé, bon dia. Primer, gràcies per convidar-nos i per escoltar les nostres propostes en relació amb l'atenció i acompanyament als joves tutelats i extutelats. Tot i que com a organització no som entitat prestadora del servei SAEJ, pel qual se'ns convidava, sí que podem aportar la nostra mirada en relació amb com n'és d'important per als joves. Suposo que no cal invertir temps en presentacions, així que aniré directe al tema que ens ocupa i començaré amb una història real. Fa trenta anys, al desembre del 94, un grup de tretze professionals que treballàvem com a auxiliars d'educador d'un servei públic anomenat Comunitats Infantils vam rebre una carta d'acomiatament, perquè aquell servei passava a ser externalitzat. Això fa trenta anys.

Això, lluny de desmotivar-nos, i sobretot per la responsabilitat que assumíem amb les persones que teníem i el treball de vinculació que comportava la nostra tasca, ens va animar a cercar mecanismes que garantissin certa continuïtat i estabilitat per als infants i joves que ateníem, i vàrem organitzar-nos i constituir una associació que pogués passar a optar a la gestió d'aquells serveis. Aquells serveis que deixaven de ser públics per passar a ser de gestió delegada. Un any després, ens vàrem trobar amb el cas d'una noia, a la que anomenaré Carla, que complia divuit anys i que l'única alternativa que tenia era maletes i al carrer.

Aquesta situació ens va fer reaccionar i buscar alternatives perquè allò no passés. No tenia cap sentit que aquella noia, a la que havíem estat atenent i acompanyant durant anys, hagués de quedar-se al carrer o tornar a una família on no l'havien pogut atendre per diverses circumstàncies. Per tant, l'entitat va constituir una hipoteca i va comprar per 4 milions de pessetes un pis perquè la Carla pogués seguir el seu procés d'autonomia de forma digna i efectiva. El pis de la Carla avui encara funciona com a pis assistit, i en aquests vint-i-nou anys hi han passat més de cent joves, com a pas previ a la seva autonomia.

Per la perseverança de professionals, entitats i la implicació de personal de l'Administració, que entén i veu les necessitats dels joves, es va constituir el pla interdepartamental de suport al jove, i també la Federació d'Entitats amb Pisos Assistits, dos instruments clau perquè avui el fet que un jove compleixi divuit anys com a tutelat..., tingui més garanties per poder seguir essent atès i hàgim passat a ser un dels territoris on millor es resol això a nivell dels diferents països que coneixem.

Si fan una mirada al sector, la majoria de millores en drets i serveis vers els col·lectius vulnerables ha estat impulsat i liderat per les seves famílies o per les persones ateses afectades. Per exemple, les famílies de persones amb síndrome de Down, les famílies d'autisme, la discapacitat física, discapacitat psíquica, temes de salut mental, i més recentment tenim un exemple amb els malalts d'ELA, que s'han treballat perquè puguin tenir alternatives a les seves necessitats.

Aquest esperit de servei de suport a unes infàncies que necessiten suports essencials i complementaris que les seves famílies no estan en condicions d'oferir, aquest esperit de servei, és un dels principals motors que ens va moure aleshores i que encara avui ens mou a treballar intensament vers la millora de l'atenció i les alternatives per a les infàncies en risc. Com a referents d'aquests infants, vàrem assumir

aquesta responsabilitat, igual que totes les altres iniciatives que des de l'acció social es desenvolupen a Catalunya, i que converteixen el nostre territori en un model de servei i innovació vers l'acció social.

La dotació de serveis i la inversió en sanitat i educació mai són qüestionades, suposo perquè tothom ho usa o ho necessita, però quan parlem de generar serveis i mecanismes perquè les persones i famílies vulnerables puguin accedir al mateix nivell d'oportunitats i cobertures, aquí ja tot és qüestionable i limitat. Això s'hauria d'acabar i cal resoldre-ho amb responsabilitat, justícia social i recursos.

Treballem intensament perquè cada dia hi hagi millor servei i cobertura i ho fem a partir de la pràctica educativa, identificant mancances i necessitats i proposant, entre d'altres coses, metodologies, serveis, procediments, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les persones que atenem i intentant que sigui extensiu a la resta. Des de l'entitat, els professionals que hi treballem hem fet, fem i farem propostes per aconseguir que el sistema evolucioni i millori, i que cada cop respongui de manera més eficient a les necessitats de les persones en situació de vulnerabilitat. I ho fem amb responsabilitat, transparència i fent el màxim d'incidència perquè qui ho ha de definir ho faci.

Així que passem a parlar del model d'acollida, i em refereixo a això perquè l'arribada significativa de joves migrants sols va canviar part de les regles del joc. S'havia creat un sistema ben dimensionat, perquè els infants o joves que arribaven a la majoria d'edat poguessin comptar amb els suports necessaris per culminar el seu procés. Però l'elevat nombre de joves menors d'edat que va començar a arribar, lligat a les necessitats i objectius específics d'aquests joves, requeria una mirada i uns recursos diferents per poder donar resposta a aquesta realitat.

Considerem que cal un model d'acollida orientat a les necessitats i objectius d'aquests joves, que, més enllà de la seva edat, es troben en un procés migratori orientat a trobar una alternativa de vida on puguin, d'una banda, guanyar-se la vida i, per l'altra, poder donar suport a les seves famílies. Molts d'aquests joves migrants, a més, marxen d'unes situacions de pobresa i vulnerabilitat importants. El seu desempament respon a motius ben diferents dels infants i joves del nostre país. Són joves amb un projecte vital propi que han empès sols i sense l'acompanyament de les seves famílies.

D'altra banda, Catalunya necessita l'arribada de persones immigrants per poder sostenir el seu creixement continu, que està experimentant i revertint l'envelliment de la població. Per tant, l'atenció, acollida i, sobretot, la formació i inserció efectiva d'aquests joves implica garantir-los els drets humans i també és una inversió totalment orientada a sostenir tant el sistema productiu com el model de societat que tenim. En conseqüència, cal continuar treballant perquè aquest model d'atenció doni respostes efectives, integradores, i serveis de mirada comunitària com el SAEJ, els pisos assistits, els IPIs, els PILs i prestacions com la Sevap ho garanteixen.

Que aquests joves arribin a Europa és un regal. Ara bé, cal invertir recursos perquè aquests joves, que arriben sense un nivell de competències lingüístiques, acadèmiques i tècniques, les adquireixin de forma intensiva i eficient. Si ho mirem bé, és com quan una infermera formada a Catalunya marxa a Anglaterra a treballar. Aquell país ho viu com un regal, i nosaltres fem el mateix quan arriba una infermera, per exemple, de Colòmbia. Doncs aquests joves són, entre d'altres, personal d'infermeria en potència. Per tant, invertim en formació i atenció d'aquests joves, però des de les seves voluntats i competències i autonomia.

Si encara ho volguéssim fer millor, caldria que tot el que estem estalviant en educació lligat a la reducció de l'alumnat a Catalunya ho hauríem d'estar invertint en els països d'origen d'aquests joves perquè, en lloc d'arribar en pastera, ho fessin en avió, amb bitllet pagat, amb contracte laboral i amb habitatge per poder iniciar la seva carrera professional. Aquí, i això, es pot fer i hauria de fer-se per tal d'evitar el patiment i les morts que estan havent-hi al Mediterrani.

Entenem que atendre els joves migrants sols en serveis residencials massius no és el millor, i així ho hem dit i exposat i defensat. Hi han models molt més comunitaris i que parteixen de l'autonomia, les voluntats i les capacitats d'aquests joves per tal que romanguin el menys temps possible en el sistema de protecció i facin un procés d'integració amb menys temps i amb millors resultats. A més, hem identificat que ajudar els joves a identificar el seu propòsit contribueix a la millora del seu estat emocional i la seva determinació. Necessitem aquests joves per al sosteniment del nostre teixit econòmic i social. Per tant, invertim en la seva formació, integració i inserció efectiva.

Ara els parlaré del projecte PIL. És un projecte que acull els joves des del paradigma de la seva autonomia i de l'acompanyament al seu projecte de vida, aconseguint des del minut zero que el jove es responsabilitzi, com fem la majoria de ciutadans d'aquest país, de la seva vida quotidiana, els seus horaris, la seva cura, la seva alimentació, neteja, oci, etcètera. El projecte PIL els ofereix un acompanyament intensiu en tot el que fa referència a la seva millora competencial i emocional, i ho fa des d'uns pisos totalment integrats als pobles i barris. I fer-ho així incrementa el resultat positiu i alhora redueix significativament el temps en què aquest jove necessita suport del sistema de protecció.

Voldria parlar-los d'un dels últims projectes que hem iniciat, que és el projecte Borsa d'Habitatge Social, i que consisteix en la gestió de l'ús d'uns habitatges durant setanta-cinc anys. Habitatges adquirits pel dret de tanteig i retracte que passen a incrementar el parc públic. El problema real dels joves no és la seva voluntat, ni la seva capacitat ni la feina. Realment, avui el problema és l'habitatge. On van a viure quan surten del sistema de protecció? Per això varem iniciar el projecte Borsa d'Habitatge, per poder oferir una alternativa habitacional efectiva als joves per poder deixar el sistema amb garanties, i necessitem que, com a Parlament, impulsin polítiques d'accés a l'habitatge, que els pisos de la Sareb passin a ser parc públic i resolldre aquesta situació insostenible que està provocant un malviure a moltes persones del nostre país.

I això em dona entrada a parlar-los de la importància de treballar per l'evolució dels models d'atenció residencial vers els models d'atenció comunitària, el que s'anomena la desinstitucionalització. Considerem que la proposta de redefinició de la DGPPIA és una gran oportunitat per caminar cap a aquesta alternativa, que ha de treballar des de la prevenció, el suport familiar, les últimes modalitats d'acolliment familiar, els serveis integrats a la comunitat i el suport personal a les famílies. És urgent que cada infant i jove pugui exercir el seu dret a viure en família, i aquest hauria de ser el motor que dona sentit a la tasca de funció tutelar i guardadora de l'Administració.

Els intentaré explicar quina funció i quin paper té el tercer sector en aquesta història. El tercer sector i els professionals que el conformen és actualment el principal instrument per a la prestació dels serveis a les persones, i és un sector que treballa de forma responsable, propera i posant la persona atesa al centre per garantir al màxim la cobertura de les seves necessitats. Podrien haver-hi molts altres models d'atenció, i el procés de concertació que s'ha fet amb sanitat i educació, per tal de facilitar que el sistema públic sigui complementat pel sector privat, podria ser un dels models a reproduir.

Considero que cal aprofitar que justament el tercer sector tingui dins dels seus principals postulats la iniciativa social i el no lucre en la majoria de les organitzacions prestadores, ja que això aporta un component de transparència i garantia de bon ús dels recursos públics. El tercer sector és un actor imprescindible, i gràcies a ell i a milers de professionals compromesos tenim la cobertura que tenim, i tant de bo fóssim capaços, com a societat, de convertir l'acció social en la veritable tercera pota del sistema, i que, com educació i salut, comptés amb el pressupost, els recursos per funcionar. Però perquè això passi vostès haurien de posar-se d'acord.

El tercer sector treballa amb recursos públics, claríssim que sí, perquè, si no, com ho ha de fer? Com als Estats Units, on àvies de vuitanta anys han de seguir en el millor dels casos servint cafès al McDonald's? O com a l'Índia, on la casta dels intocables no els hi pots ni tan sols atendre? O com qui? Quin és el referent que volem aplicar? Si volem tenir un sistema públic i garantista, cal que el construïm entre tots, o que investiguem a quin lloc del món es fa millor. Demanem a qui en sap que el defineixi, i des del Parlament legislem, el dotem de recursos i, sobretot, que garantim que els professionals que l'implementen perceben un salari digne i equiparat amb el sector públic.

Per últim, vull dir-los que, a dia d'avui, com a organització, no tenim cap procediment penal obert. Pel que fa a la denúncia a Antifrau, respectem i creiem que és imprescindible que existeixin aquests mecanismes de control i de seguretat, però alhora, demanem respecte i confidencialitat en els processos també per als investigats. Davant de qualsevol denúncia, activem tots els protocols interns i externs amb què comptem i ens posem sempre a disposició de qui correspongui per aportar tota la informació i documentació que requereixin.

Per altra part, no s'ha donat cap directriu contrària als procediments, que, com a entitat prestadora de serveis, executem el que marca el contracte i la cartera de serveis. Que, més enllà del que avui puguin demanar-nos, els proposem fer una reunió amb cadascun dels grups per tractar i aclarir qualsevol qüestió de les que vulguin informació.

Finalment, al nostre Portal de la Transparència hi consta tota la informació que la normativa vigent exigeix. Agrair-los l'espai per comparèixer i poder expressar les nostres propostes i alhora rendir comptes al Parlament.

Gràcies i resto a la seva disposició i intentaré contestar qualsevol qüestió que pugui ser d'interès per a la millora del sistema d'atenció a la infància i adolescència del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Jordi Pascual. Ara és el torn de la Pepa Arqué, deu minuts.

Pepa Arqué (directora general de la Fundació Mercè Fontanilles)

Bon dia a tothom. En primer lloc, em presento. El meu nom és Pepa Arqué i tinc l'encàrrec de la direcció general de la Fundació Mercè Fontanilles. I responc avui a la seva invitació per informar sobre el Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats, és a dir, el SAEJ. La Fundació Mercè Fontanilles és una entitat d'iniciativa social, que neix amb el lema «Atents a les necessitats socials emergents».

És amb aquest tret d'identitat que, entre d'altres, l'any 1996 participem, en col·laboració i cocreació amb l'Administració pública, en l'atenció d'una necessitat emergent d'aquell moment. Ens ubiquem en una època en què l'arribada migratòria de joves menors de divuit anys esdevé una realitat social a Catalunya, que presenta tendència alcista, i així es manté actualment. Aquest any 1996, i des de la gestió d'un centre d'acollida, detectem que la majoria dels joves atesos són migrants sols, per la qual cosa esdevé una nova necessitat social a Catalunya, per la que cercar els models d'atenció específics, òptims i viables per aquesta necessitat, en un moment en què l'atenció a la infància i l'adolescència a Catalunya s'emmarcava principalment en l'àmbit residencial de centres d'acollida –de CRAEs– o de pisos assistits.

El perfil de joves migrants sols presentava i presenta uns perfils i necessitats molt concrets i diferenciats respecte a la resta d'infants, adolescents i joves atesos en el circuit de protecció a la infància i adolescència. Joves que arriben amb un projecte migratori centrat en la inserció laboral, inexistents o minses competències idiomàtiques del país d'acollida, xoc cultural, irregularitat documental, edats mentals més madures en comparació amb la resta de joves atesos al circuit i, per aquest motiu, amb perfils psicològics i emocionals de necessitats molt diferents, entre d'altres.

A necessitats diferents, solucions diferents. És per això que codissem, conjuntament amb l'Administració, un model d'atenció més eficient i específic, donada l'expertesa i l'especialització que ja teníem vers aquest col·lectiu des del centre d'acollida. Així és com l'any 1998 iniciem el servei SAEJ, que ens porta avui aquí, basat en un model d'atenció comunitària, en què l'acompanyament educatiu es centra en el foment de l'autonomia i s'orienta cap a l'assoliment de la plena emancipació d'aquests joves.

De l'atenció principalment residencial passem a l'atenció principalment educativa. La necessitat d'habitatge es cobreix residint en pisos compartits, en pensions, etcètera, d'una manera autònoma. Els serveis bàsics són proveïts des de la xarxa de serveis públics, i els joves inicien el seu itinerari integrats plenament amb la comunitat, comptant amb la capacitat integradora d'aquesta. L'objectiu educatiu d'aquests joves no rau en primer lloc en el retorn al nucli familiar, rau en el foment de la seva autonomia i emancipació per aproximar-se a l'èxit del seu projecte migratori, el qual, en la majoria de casos, han de redefinir i nodrir de realitat. L'hauran de desenvolupar sense referents familiars d'una xarxa relacional consolidada, adquirir competències idiomàtiques, conèixer i integrar-se en la cultura d'acollida, regularitzar la documentació i accedir a una feina que garanteixi i consolidi la plena emancipació.

Aquesta ha estat i està sent la tasca professional, rigorosa i des de l'expertesa que desenvolupem els equips professionals que hi participem. El servei SAEJ és actualment un model en constant evolució i millora, que atén més de dos-cents joves a l'any, en la nostra entitat, amb una vinculació de més del noranta-cinc per cent de joves en itineraris formatius i més d'un setanta per cent de finalitzacions d'itineraris amb inserció laboral.

Moltes són les dades d'activitat i resultats que podríem enumerar, totes elles disponibles a la memòria d'activitats que lliurem anualment, però crec que amb les dades esmentades estarem d'acord en destacar que el model d'atenció i la metodologia emprada són fidels a l'encàrrec principal del servei, quedant per tant validat el model d'atenció comunitària com un model òptim per a l'atenció de l'emancipació amb joves en situació de projecte migratori, i també per a joves del territori, tant nois com noies.

Si els ha generat interès i volen aprofundir sobre les característiques d'alguns d'aquests joves que atenem i sobre com ho fem, els convidem a consultar el documental titulat *Corredors de fons*, de la professional Isabel Fernández, que està disponible a la nostra pàgina web i també al canal YouTube. Atents a les necessitats socials emergents significa continuar responant a qualsevol possibilitat d'innovació i millora en l'atenció de les necessitats socials, i sobretot, des d'un dels nostres àmbits d'expertesa, com és l'atenció en processos d'emancipació.

La Fundació Mercè Fontanilles, amb consolidada experiència en l'atenció comunitària a joves des del marc del servei SAEJ, participem en el concurs públic del model IPI, un model d'itineraris de protecció individualitzada, per poder desenvolupar un servei adreçat a joves de setze a divuit anys, que resideixen en habitatges de tres, quatre –màxim– joves per pis. Així, l'any 2017 es publica pels canals formals aquesta licitació, a la qual es presenten diferents entitats del sector, i la nostra proposta amb UTE, Fundació Mercè Fontanilles i Fundació Resilis –avui present–, esdevé l'oferta més ben puntuada per la mesa de contractació.

El motiu d'iniciar aquesta col·laboració d'UTE rau en la voluntat de donar cobertura a tot el territori català, compartint enfocament metodològic, expertesa tècnica i expertesa en la gestió. Davant les noves necessitats de multiplicar els habitatges per donar resposta a joves, en aquest cas ampliant la franja de setze a vint-i-un anys, i donada la convocatòria pública de provisió de places de pisos d'inserció sociolaboral PILs, juntament amb moltes altres entitats del sector, ens presentem novament a UTE.

I l'aliança Fundació Mercè Fontanilles - Resilis presenta unes adaptacions tècniques i metodològiques específiques i innovadores, avalades pels seus bons resul-

tats en l'emancipació de joves. Posteriorment, l'any 2022, ens presentem també en UTE a la licitació del servei Sevap, el servei de valoració i seguiment de les prestacions econòmiques.

Arribat fins a aquest punt, i davant el qüestionament actual, cal fer èmfasi en que l'entitat Fundació Mercè Fontanilles ha participat i participa en totes les accions d'inspecció i de control, tant les rutinàries com les excepcionals, aportant sempre tota la informació, ja sigui tècnica, econòmica o la que l'Administració consideri pertinent que se'ns requereixi, com en el mateix fet de ser avui aquí davant de vostès donant –i donarem– els aclariments pertinents i necessaris que es considerin davant d'aquesta comissió.

En concret, en l'àmbit de la gestió dels serveis voldria afegir uns aclariments. En qualsevol dels serveis que gestionem, l'encàrrec s'emmarca per una contractació de serveis. Licitacions, provisions de places o subvencions que són públiques, des de la convocatòria fins a l'adjudicació final, com les seves pròrrogues. En totes les licitacions, provisions o bé convocatòries a les que ens hem pogut presentar també ho han fet d'altres entitats del sector, i han estat experts integrants de les meses de valoració els que, com ha de ser, han realitzat les puntuacions i les adjudicacions.

La facturació de tots els serveis s'acompanya de llistes nominals d'infants, adolescents i persones joves ateses, i es valida per l'Administració. En qualsevol dels serveis que gestionem, les altes o les baixes dels joves a atendre les estableix l'Administració o l'àrea vinculada pertinent. En cap cas decidim qui atendre o quan deixar d'atendre. Lògicament, elaborem propostes, dissenyem plans de treball i planifiquem sortides. La Fundació Mercè Fontanilles és una entitat de caràcter no lucratiu i, com a tal, reverteix els seus resultats econòmics a la pròpia activitat fundacional.

Pensem que, si bé hi ha un augment de volum de serveis, es deu a un augment també del volum de la necessitat. Estem parlant d'una necessitat social que, des de la detecció inicial als anys vuitanta fins a l'actualitat, presenta un creixement lineal, una diversificació dels països d'origen i uns requeriments de professionalització i d'especialització més accentuats. I aquí és on ens trobareu, com a part del tercer sector, motivats i motivades per atendre i enfortir una xarxa pública de serveis socials.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a la senyora Pepa Arqué. Ara donarem pas al torn de paraules dels grups parlamentaris. (*Veus de fons.*) Sí, Junts, no?, va ser el sol·licitant. (*Veus de fons.*) Disculpeu. D'acord, la Pilar. El Grup Parlamentari de la CUP va ser el sol·licitant, doncs començaria ella amb tres minuts de temps.

Maria Pilar Castillejo Medina

D'acord, moltes gràcies. Primer de tot, un discurs molt bonic. Els vam demanar les compareixences perquè el nom de les fundacions s'estaven fent coneguts a través dels informes de la Sindicatura de Comptes i volíem que s'expliquessin aquí. En primer lloc, al primer informe ja apareixia, per la concentració de pagaments de la DGAIA a Plataforma Educativa, però sí que eren dades de 2016-20 –prop d'un cinquantena per cent d'acumulació– i m'agradaria si ens poguessin actualitzar aquestes dades, si tenen les dades actuals dels pagaments.

En el segon informe ja parla sobre els pagaments indeguts, apunta a un conflicte d'interessos, però crec que la veritat l'acabarem de conèixer tota amb conclusions d'Antifrau sobre enriquiment il·lícit. En aquest informe d'Antifrau parla com, des del Sevap, que és l'UTE formada per Resilis i Mercè Fontanilles, es coacciona un educador perquè modifiqui un informe i per tal que no aparegui que l'espai, que gestiona Resilis i que treballa amb joves extutelats amb recurs d'habitatge, hauria de retornar diners a la DGAIA. És a dir, una coacció a un treballador per no destapar enriquiment il·lícit.

I a més a més estan sortint més testimonis que validen que aquestes irregularitats, que ha detectat la Sindicatura de Comptes, no són errors puntuals, sinó un entramat sistèmic. Tenien coneixement previ a que es posés aquesta denúncia de tot això que passava. Què van fer, quan van tenir coneixement d'aquests fets? Una cosa que sí que van fer va ser, el 14 de gener, just després que sortissin les primeres notícies sobre el cas, una nota a la pàgina web de Resilis, on el director general desmentia aquestes irregularitats i esmentava que una empresa especialitzada havia fet una auditoria interna i que no havia trobat cap irregularitat.

Però aquestes irregularitats existeixen, perquè estan així denunciades. Aquestes conclusions de l'auditoria interna les ha fet arribar a Antifrau o queda tot en un titular que posen a la seva pàgina web? I també heu dit aquí que van activar tots els protocols, però nosaltres, pel que sabem, no és una cosa que s'hagi fet. No es va moure un sol dit quan la persona denunciant els va activar, aquests protocols contra assetjament, fins a dues vegades, i va comentar les irregularitats per activa, per passiva, a tots els comandaments, també a la mà dreta del director general, però no es va fer res.

Volia preguntar-li també per portes giratòries. Sabem que èticament vostè no les qüestiona, però si ens pot explicar aquí quin és el benefici que n'obté i per això les practica. Sobre els sous dels directius, per què no els publica a la pàgina del Portal de la Transparència? Perquè és una informació que ajudaria a entendre també el seu funcionament. Li volia preguntar per la seva participació, de Plataforma Educativa, també en immobiliàries.

I més enllà dels sous, sobre les condicions laborals. Estan denunciant excessiva temporalitat dels treballadors, cosa que fa una rotació també que no permet referents clars per als joves tutelats; manca de transparència de cara als treballadors de quines són les condicions dels plecs i incompliments en titulació i dedicació dels professionals, documentats per les inspeccions, però sense conseqüències reals.

Espero que respongui a les preguntes que faig. Jo no hi tinc molta confiança, perquè realment aquest és un format que tampoc no permet gaire interacció, però crec que també em genera molt poca confiança escoltar o esperar respostes de qui fa negoci a costa del dret dels infants a ser protegits.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. Ara és el torn de paraula de Junts, diputada Domingo.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, des de Junts agraïm la bona feina que fan les entitats socials que donen serveis i acompanyen els beneficiaris en l'àmbit de la infància i l'acolliment. Això és un fet inqüestionable. Ara bé, des de Junts creiem que cal afrontar amb contundència les alegacions d'incidències en la gestió dels recursos públics per part de la DGAIA i la seva relació amb entitats socials a qui s'ha delegat la provisió de serveis. Per tant, agraïm al senyor Jordi Pascual i a la senyora Pepa Arqué la seva compareixença i també l'oferta que han fet de fer una reunió i aclarir dubtes sobre la seva feina.

Des de la publicació de l'informe de la Sindicatura de Comptes del març 2024, sobre la contractació pública i adjudicació del servei d'acolliment de la DGAIA, famílies amb fills tutelats per la DGAIA, educadors i treballadors socials han donat el seu testimoni sobre les incidències, i fins i tot s'ha fet pública la gravació d'una conversa interna al Sevap de Girona, que exemplifica el desgavell i les discrepàncies a l'hora de denunciar o tapar les incidències en el seguiment de les prestacions als joves tutelats i extutelats.

El Govern ha estat pressionat per les principals institucions fiscalitzadores a obrir una auditoria al Departament de Drets Socials, i des de Junts hem demanat que es creï una comissió d'investigació sobre el tema. I finalment hi ha hagut l'anunci d'una reforma estructural de la DGAIA amb el Departament de Drets Socials havent ad-

mès ja els pagaments indeguts del 2016 al 2024. Tot això també són fets indiscutibles. A nosaltres ens agradaria preguntar-los quina valoració fan d'aquests fets i dels pagaments indeguts.

Entre el 2016 i el 2020 la DGAIA va dedicar 788 milions d'euros a l'acolliment d'infants i adolescents. Aquests diners van ser transferits a cent una organitzacions del tercer sector. D'aquestes, deu es van emportar el cinquanta-cinc per cent de la despesa i el dinou per cent se la van emportar la Fundació Resilis i Mercè Fontanilles. Però aquí s'acaba la transparència, en principi. Si el servei del Sevap és precisament per fer el seguiment de cada expedient, com expliquen les incidències que denuncia la Sindicatura de Comptes? Quines mesures heu pres per millorar aquest servei de seguiment? Des de Junts creiem que s'ha de separar l'entitat que dona el servei de l'entitat que fiscalitza. I en aquest sentit des de Junts, doncs, celebrem que es creï una nova oficina de control de gestió a la DGPPIA per evitar possibles irregularitats en el futur.

En un àmbit tan sensible com la infància vulnerable, com heu esmentat, creiem que no ens podem permetre l'opacitat del tercer sector social. Ens pot aclarir quins protocols es van activar dels que heu esmentat de les denúncies d'extreballadors socials i el testimoni protegit? L'últim informe de la Sindicatura de Comptes sobre la gestió de les prestacions ha informat que dels 3.759 beneficiaris, mil van percebre una quantitat de diners superior a la que els pertocava. També ha denunciat que cent tretze joves estaven donats d'alta laboral en una altra comunitat autònoma, mentre seguien rebent les ajudes a Catalunya. Per què seguien rebent ajudes? Vostès estaven al cas d'aquestes incidències?

Finalment, per acabar, l'Administració ha de fer un bon seguiment de la gestió dels recursos i els serveis i evitar que un servei destinat a garantir els drets dels infants tingui finalitats lucratives. Per això cal un canvi profund de la DGAIA i la seva relació amb les entitats socials que garanteixi transparència i rigor en la gestió dels recursos públics.

Perdona, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula d'Esquerra Republicana, el diputat Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta, i també a les dos persones que en nom de les tres entitats han comparegut. Tancar un hospital i donar-lo a un grup privat, a una societat mercantil, és externalitzar i privatitzar. Donar uns pisos socials a un fons voltor és externalitzar. Quan uns pares fa quaranta anys van decidir que tenien uns fills amb discapacitat i no els hi donava la gana de que tinguessin el mateix futur que havien tingut els altres dècades anteriors i munten una fundació, organitzen una entitat i tiren endavant un projecte, d'això se'n diu «compromís social». I això és el tercer sector.

Per tant, tinguem cura quan parlem d'externalització. Perquè quan externalitzem i donem serveis que pot prestar l'Administració o pot prestar un tercer, que és una entitat social, estem fent una bona col·laboració entre lo públic i lo privat, i no al servei de la mercantilització, sinó al servei de la millora de l'atenció de les persones a les quals s'atén. I aquesta és la realitat del nostre país. I quan parlem d'evitar qualsevol externalització, estem parlant de «xapar», permeteu-me l'expressió, de tancar –l'expressió col·loquial de «tancar»–, la Taula del Tercer Sector i totes les entitats que hi formen part?

Aquesta reflexió em sembla que també serà interessant de fer a la comissió d'investigació que tenim com a objectiu no només investigar allò que no ha estat bé i que s'ha de fiscalitzar, sinó també de pensar en el futur d'un sector que és tan necessari en el nostre país. Preguntes concretes. Vostès quants anys porten treballant en el sector? Porten dos anys, tres anys, en porten uns quants? Quines feines fan? Quins

són els serveis que presten? Només aquest al qual fem referència avui, dels tutelats, etcètera, o presten més serveis?

Amb relació a les denúncies, com que no tinc..., n'hauria parlat, però com que ja s'han fet preguntes, tot i que jo no tinc vocació de fiscal, sí que..., com que sé que suposo que ara contestaran, doncs, per tant, m'estalvio la intervenció.

I respecte a les portes giratòries, les portes giratòries què són? Col·locar persones que no tenen ni idea de temes d'energia a consells d'administració? O que retornin al seu lloc de treball persones que abans treballaven en una entitat, han tingut un compromís polític perquè els hi han demanat i han decidit fer-lo, i tornen al seu lloc de treball? Hi ha moltes persones de diferents organitzacions polítiques que formen part d'aquest conglomerat eventual de portes giratòries? Perquè em sembla que també és rellevant posar les coses al seu lloc. O és que les persones que estan treballant en entitats socials i fan un pas per anar a la política, després què han de tornar, a un banc o a la feina que abans tenien?

Jo voldria agrair a tots els professionals que treballen en les seves entitats la feina que fan. I l'externalització –i acabo– de serveis em sembla que quan és a entitats socials és una col·laboració intel·ligent i positiva, i això no treu –que ningú es confongui– que hi hagi d'haver la *fiscalització*, òbviament, del servei que presten, naturalment, però no barregem una cosa amb l'altra, perquè les externalitzacions amb vocacions mercantils poc tenen a veure amb el que representa el tercer sector al nostre país.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Ignasi Elena. Ara és el torn de paraula del Grup Popular, la diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta, i als compareixents. Volem posar en relleu, com a mínim, l'existència d'informes que evidencien aquesta desorganització i la manca de rigor que han anat tenint els serveis de la DGAIA, especialment quant a la contractació pública i l'adjudicació dels serveis d'atenció a la infància i l'adolescència. Aquesta reiterada, any darrere any..., de tota una sèrie de presumptes irregularitats, i coincidim amb la sindicatura, que per l'Administració és d'obligat compliment ser especialment rigorós i tractant-se de diners públics i el sistema de protecció a la infància.

Estem d'acord, com ara s'ha dit, amb el rol desenvolupat i la tasca del tercer sector amb aquest compromís amb la societat i els més vulnerables, i estem d'acord en que és necessària una col·laboració publicoprivada, però no estem d'acord amb l'existència de presumptes irregularitats i de diners públics que són de tothom. Ja hi haurà una comissió d'investigació, sens perjudici de la Sindicatura de Comptes, que continuï fent la seva feina, l'Oficina Antifrau i la instància judicial, si també s'escau.

Davant de tot això, voldríem adreçar-los unes preguntes perquè ens pugueu donar resposta, si es creu convenient. Com a entitats prestadores dels serveis d'atenció a la infància, se'ls exigia anualment remetre una memòria funcional d'activitats i econòmiques. Donar incompliment a això és una pregunta que ens estem fent de forma reiterada en aquesta comissió, pels qui van compareixent, i no se'ns acaba de respondre d'una manera clara i contundent. Per tant, qui era el servei o la secció de la DGAIA que s'ocupava d'aquesta revisió, supervisió i la recepció d'aquesta documentació exigida? Ho repeteixo: memòria d'activitats i memòria econòmica anual. Quins són els beneficis nets que hauríeu obtingut en els darrers anys? I el mateix, quin seria el patrimoni net obtingut? Com podem obtindre aquesta informació que hauria de ser pública?

En referència als testimonis i denunciants de treballadors, inclosos aquests àudios de veu que s'han anat filtrant, que han estat en bona part origen del que recullen aquests informes de la Sindicatura de Comptes i testimonis protegits a l'Oficina Antifrau, vostès van tindre coneixement d'aquestes queixes d'aquests treballadors, d'aquest malestar, d'aquestes males praxis que s'estaven duent a terme? Diversos

treballadors ja indiquen que van haver de falsejar informes tècnics per simular que aquests joves continuessin en pisos d'acollida, quan en realitat ja no hi eren.

Quan en van ser sabedors, d'això? I quina va ser la seva acció, què van fer davant d'aquesta situació? Més enllà d'aquests informes de la Sindicatura de Comptes, van poder posar en marxa algun tipus d'inspecció interna per saber el que estava passant davant d'aquests presumptes enriquiments il·lícits? I què van fer al respecte? No els va preocupar aquesta situació que es parla de que mai es va requerir a la Generalitat una regularització d'aquests contractes?

I totes aquestes pròrrogues que s'indiquen, formalitzades el 2017, van incloure modificacions quant al règim econòmic respecte places que diuen desocupades i places per sobreocupació. Aquestes modificacions representaven una alteració significativa en els contractes originals. Aquesta situació no els va fer alarmar que era necessari, imprescindible, un nou concurs? En conseqüència, era necessària una nova licitació per a aquests serveis.

I perdó, ja em quedo sense temps. Disculpi, presidenta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del partit de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias por las comparecencias. (*Remor de veus.*) A ver, señoras del Partido Popular, a ver si puedo hablar. Gracias por las comparecencias. Bien, miren. Ustedes venían hoy aquí a hablar de las irregularidades en los contratos opacos vía emergencia, que lleva décadas otorgando la Generalidad. Contratos sin concurrencia, es decir, a dedo. Resilis, desde el 2020 hasta el 2023, cobra 86,6 millones de euros en total de la DGAIA. Además, también había recibido dinero de la consejería de Igualdad, Acción Exterior, catalana de energía, Habitatge, general de economía social, Agencia Catalana de Cooperación, etcétera, etcétera, etcétera. Los ingresos anuales permiten a la Fundación Resilis dedicar 19 millones de euros anuales en sueldos, lo que representa el sesenta y seis por ciento de sus gastos anuales, de sus ingresos anuales, según sus cuentas oficiales. Llama la atención, ¿no? ¿Cuántos trabajadores tiene Resilis para tener que cobrar el sesenta y seis por ciento? O sea, que ustedes dedican dos terceras partes en sueldos y una tercera parte en atender tutelados.

Ahora vamos con el año 2016, el año en el que el director de Plataforma Educativa fue nombrado director de la DGAIA –perdón, tesorero–, Ricard Calvo. Este les otorgó 98 millones de euros de la DGAIA, sin licitar, en un solo año, cinco veces más de lo que recibieron los años posteriores, con más tutelados, sobre todo MENAs. ¿Qué hicieron con ese dinero? Como director de Plataforma Educativa, hablemos de FASI, una de las fundaciones que recibió fondos de la DGAIA para gestionar viviendas destinadas a menores tutelados y jóvenes extutelados.

En lugar de buscar propiedades en el mercado inmobiliario, FASI creó su propia inmobiliaria, Casa Equipaments, a la que se autoalquilaba pisos por precios muy muy por encima del precio del mercado. Hablamos de cinco mil euros por pisos de doscientos metros cuadrados. Y viene hoy usted a hablarnos de hacerse también con los pisos de la Sareb.

Señora Arqué, su fundación, Fundación Mercè Fontanilles, recibió 147 millones de euros de la DGAIA entre el 2016 y el 2020, 147 millones de euros en cuatro años, el dieciocho por ciento de todos los fondos de la dirección. Luego, Mercè Fontanilles y Resilis, dos de las mayores organizaciones, forman UTE FMF, que gestionaban el Sevap, servicio y valoración de prestación económica de organismos. Bueno, es un organismo contratado por la DGAIA para valorar, por 4 millones de

euros, dinero que se suma al que ya reciben por su fundación, para supervisar que los extutelados que reciben prestaciones cumplen con las condiciones para recibirla.

Según los informes y audios en poder de Antifraude, un extrabajador de la Sevap, es decir, extrabajador suyo, y actual testigo protegido, denuncia que había tutelados que llevaban años cobrando ayudas públicas sin tener que cobrarlas. ¿Por qué no les correspondían? Este trabajador lo denuncia y su superior intenta silenciarlo. ¿Qué tiene que decir a eso?

Miren, ha dicho usted, señor Pascual –y termino ya, sí– que los MENAs son un gran regalo. Claro, especialmente para sus fundaciones, que están recibiendo cantidades ingentes con la excusa de acogerlos.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. És el torn de paraula del Grup Parlamentari Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Gràcies al senyor Pascual i la senyora Arqué per la seva compareixença. A ningú se'ns escapa que el debat obeeix a una situació coneguda les últimes setmanes i que, entre d'altres qüestions, inclou possibles irregularitats als contractes i la gestió de recursos, senyal d'un sistema massa sovint ineficax i opac, i que, per tant, cal actuar al respecte. Som conscients de que la burocràcia que suposa la legislació en matèria de contractes és molt exigent. Perdó. (*L'oradora estossega.*) L'aire condicionat està massa fort en aquesta sala i la meua veu crec que avui n'està pagant les conseqüències.

Però això, en qualsevol cas, no ho justifica tot. Ens amoïna la gestió, naturalment, fonamentalment perquè cal poder atendre l'urgent sense descuidar el que és veritablement important, i, per tant, anar a fórmules legals que permetin un equilibri delicat, guanyant en agilitat, però no deixant necessitats desateses, per no haver de triar entre l'interès superior del menor i la normativa de contractació. Però, sobretot, ens amoïna l'eficàcia del sistema de protecció i aquesta necessitat d'impulsar un nou model, més adaptat a les necessitats de la infància, que sigui al més semblant possible a una llar pròpia familiar.

I això ens porta a una reflexió entorn a la tècnica de l'externalització. S'hi feia referència en una compareixença anterior, a la situació d'emergència. Però, en situació ordinària, què porta a aquesta conclusió? I vagi per endavant que per Comuns no és el mateix una entitat amb ànim de lucre, una entitat que busqui mercantilitzar el sector, que una entitat que no té aquest afany de lucre. Ara bé, el que no podem és compartir l'existència d'irregularitats en la gestió, més enllà del tipus d'entitat de què es tracti. Per tant, amb o sense ànim de lucre, cal determinar la correcció o incorrecció en la gestió.

Tenint en compte que els últims anys és cert que hi ha hagut un increment molt important de menors tutelats, part d'ells, efectivament, amb l'origen que vostès comentaven, és cert que els recursos no s'han incrementat en la mateixa proporció. Quines són les necessitats principals de recursos humans i materials? A què atribueixen el fet de no haver-se implementat? Com podríem millorar les condicions salarials i laborals del personal? Què necessitaria aquest personal per millorar la seva tasca socioeducativa? Quin impacte creuen que té aquesta provisió externa o aquesta gestió per part de tercers d'alguns dels serveis? En què ajudaria els menors?

Bé, acabo perquè no tinc més temps. En qualsevol cas, pensem que el veritablement fonamental és analitzar i estudiar els canvis al sistema de protecció, també des d'una perspectiva de gestió i provisió de serveis. I quines serien les eines necessàries per reforçar-lo i els recursos necessaris? Estem determinats a fer-ho possible, perquè pensem que en la protecció dels drets dels menors no es pot tenir cap tipus de tolerància respecte a la més mínima irregularitat en la gestió.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula de la diputada Castillejo..., ai, no, que ja has tingut el torn. Ja està. Ara sou vosaltres, PSC i Units per Avançar.

Mónica Ríos García

Bé, gràcies, presidenta. Bé, bona tarda. Moltes gràcies, senyor Pascual i senyora Arqué, per les explicacions. Vostè ha fet una reflexió inicial que em sembla molt adient, que qüestionava allò de la utilització de serveis de salut o d'educació respecte a la utilització de serveis socials, i té tota la raó. O sigui, quan un va al metge i diu que li fa mal, aquí no el qüestionen i quan ha de fer o ha de rebre alguna prestació social, moltes vegades es fiscalitza en excés les persones que han de rebre aquest suport, o sigui, que estic molt d'acord amb la reflexió que feia.

Bé, la companya de Junts parlava de fets indiscutibles, que..., la qüestió també de la resposta del Govern a la crisi, per dir-ho d'alguna manera, de la Direcció General de la Infància i l'Adolescència. Bé, jo vull recordar que en aquest Parlament el 2019 ja parlàvem d'aquest tema en els mateixos termes, vull dir, que es pot estar més en contra o a favor, es pot criticar la proposta de refundació de la direcció general però no qüestionar, diguem-ne, la celeritat en la resposta i l'actuació del Govern per abordar tota aquesta problemàtica.

Bé, en primer lloc, sí que –ja ho han preguntat, tampoc m'estendré en el tema de la denúncia del treballador..., més que re volia preguntar com s'havia actuat, quines són les, diguem-ne, accions que havien pres des de les seves entitats en aquest sentit.

També, a més, els compareixents anteriors han comentat que un tema també que s'ha parlat molt és aquesta delegació de prestacions, i han comentat els compareixents que aquestes delegacions es van fer l'any 2021-2022, amb la consellera Violant Cervera, entenc que d'una manera positiva, per millorar els serveis. Bé, com es van gestionar, quins eren els mecanismes de control, de gestió respecte a les entitats, en aquest cas, que assumien aquesta responsabilitat.

També una qüestió potser molt tècnica, però també, crec que és important avui que són aquí, per esclarir segons quins dubtes que s'han plantejat o s'han publicat en aquest sentit. Quan un jove deixa de ser apte per cobrar una prestació –parlem d'aquests joves extutelats, per exemple–, com es comunica? I a qui es comunica? Com es gestiona aquesta situació que canvia d'aquesta persona?

També, després de l'informe de la sindicatura, si a nivell més de les seves entitats o fundacions, si han tingut alguna repercussió interna, si també han hagut, potser, de revisar alguns protocols, de fer canvis, com en aquest sentit també, com saben, ha plantejat el Govern amb la refundació de la DGAIA. Què opinen d'aquesta refundació? És una pregunta que faig a tots els compareixents que venen a parlar d'aquesta direcció general. Per tant, què opinen de la refundació?

I també ha parlat del tercer sector social. Com saben, tenim en marxa la proposició de llei del tercer sector. Doncs aprofitant que vostè ho ha anomenat i la importància del sector de fer aquest reconeixement, què opinen d'aquesta llei?

I moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. Torna a ser el torn de paraula dels compareixents. Cinc i cinc minuts, té, i la Pepa, cinc.

Jordi Pascual i Pèlach (director general de Plataforma Educativa i de la Fundació Resilis)

Gràcies. Gràcies per les preguntes. Jo pensava que potser els interessaria més, a partir de l'exposició, però veig que les preguntes van lligades, diguéssim, a altres elements complementaris, eh? Jo els hi vull dir que com... No sé si... Segurament que ja ho han observat, que nosaltres no hem volgut entrar en aquest xou mediàtic i polític que hi ha muntat, però pensàvem que el Parlament era un lloc digne, on po-

der donar explicacions i on poder dir..., perquè estem molt tranquils i no tenim res a amagar, i és perfecte poder aquí donar explicacions.

Jo exerceixo com a director general de Fundació Resilis i també de Plataforma Educativa, hi treballo des de la seva constitució, i en aquest temps hem constituït una organització d'iniciatives socials sense afany de lucre al servei de l'interès general. Percebo un salari per la meva funció definit, regulat i publicat –publicat– al Portal de la Transparència, i la nostra organització destina menys del 0,15 per cent –0,15 per cent– del seus recursos a càrrecs directius.

Que alguns dels professionals que han treballat a la nostra organització assumeixin responsabilitats públiques no només hauria de ser absolutament lícit, sinó que també hauria de ser celebrat. Crec que no podem concebre un estat de dret que no sigui així: que aquestes persones, en finalitzar la seva tasca pública, retornin al seu lloc de treball. Som un grup d'organitzacions que actualment compta amb 1.500 treballadors, professionals que han exercit i exerceixen com a regidors, com a alcaldes, com a diputats, com a directors generals, etcètera. També n'hi han que estan exercint com a presidents i vocals de mesa electoral quan toca. I també imagino que n'hi han que són afiliats a partits, a sindicats, a col·legis professionals.

I tot això són drets. Drets i deures com a ciutadans, que hem de poder exercir, i qüestionar-ho està totalment fora de lloc. Hi ha una frase que alguna vegada he sentit, que diuen allò «el que pugui semblar la dona del Cèsar...», doncs és indiferent el que sembli la dona del Cèsar, lo important és lo que és. És una frase absolutament masculista, que està totalment normalitzada i no té cap sentit. Exigim als nostres infants i joves, i sobretot al sistema educatiu, que siguin i formin agents crítics, que contrastin la informació i que no es deixin enredar a les xarxes o per la desinformació, i així mateix ens ho hauríem de poder autoexigir tots nosaltres, i la classe política, que a més a més té mecanismes per poder-la contrastar, la informació, doncs penso que encara més.

Els proposo que fem un petit exercici. El dimecres 11 de juny es va fer públic un informe de la sindicatura, amb data 20 de maig del 2025, referent a prestacions econòmiques de dret subjectiu de l'exercici 2022, i que conté informació del període 19 al 22, dient que el Departament de Drets Socials reconeix que durant aquest període hi ha hagut un cobrament indegut de prestacions, i a qui demanen comparèixer és a una entitat que va guanyar un concurs públic, que va començar a emetre els primers informes a l'octubre del 2022 –octubre, eh?–, per tant, tres mesos d'aquests quaranta-vuit mesos de l'informe, que pot representar com a màxim un 0,2 per cent dels cobraments indeguts.

I, a més, l'encàrrec que diu el plec de clàusules, que és el que exercim nosaltres, és: «El Sevap té l'objectiu de controlar que es compleixin els compromisos assumits per les persones joves extutelades en relació amb els recursos de suport personal, formatiu i laboral oferts amb la finalitat que assoleixin l'exercici de la plena ciutadania en condicions d'igualtat, amb responsabilitat i amb el màxim grau d'integració a la societat.» I això és el que fem, i la tasca d'haver d'informar un jove que deixa de complir els requisits per tenir la prestació té les seves dificultats, perquè al jove no li agrada i al professional li costa haver d'informar això, però és la feina que fem, i la que els hi exigim que facin a tots els nostres professionals, a tots.

A més, en la totalitat de cobraments indeguts, d'aquests teòrics 167 milions que segons l'informe s'ha percebut indegudament, que vol dir que algú, tenint el dret l'ha deixat de tenir i que hi ha hagut un impàs entre perdre aquest dret i deixar de percebre'l, hi ha un 92,4 per cent que estan lligats a temes diferents de la DGAIA, i, en canvi, focalitzem el problema en nosaltres, i penso que és absolutament desproporcionat i tergiversar totalment la realitat. Encara més, quan qui autoritza –autoritza– aquests tràmits en l'Administració no som nosaltres, sinó que és l'Administració, a partir d'un informe que nosaltres emetem.

Els joves que viuen a serveis d'emancipació, i allà és casa seva, és on estan empadronats, i fins que no han assolit de forma efectiva el seu procés d'autonomia i no es desvinculen del projecte hi mantenen la seva residència i compten amb l'acompa-

nyament dels equips de referència, i això és sempre així. A vegades penso que treballar sense complexos és castigat, i amb això vull dir-los que la nostra organització s'ha dedicat i es dedica a treballar i a fer de la millor manera possible i amb els recursos de què disposa..., i haver optat per fer-ho des del paradigma d'una fundació d'iniciativa social sense afany de lucre ha de ser i és una garantia per fer-ho bé i en pro de l'interès general i el bé comú.

Cap dels patrons percep res per exercir el seu càrrec i, per contra, assumeix totes les responsabilitats. Per altra part, cap professional ni directiu cobra per sobre del que estableix la nostra política retributiva, que a més està penjada, torno a dir-los-hi, al Portal de la Transparència de l'organització i que els convido a visitar-ho i així poden conèixer el que fem i com ho fem.

Podríem haver escollit moltes fórmules de contribuir al desenvolupament del nostre país, però molt conscientment ho vàrem fer així, per voluntat i responsabilitat d'aquells joves que fa trenta anys, en lloc d'anar a l'atur, vàrem decidir emprendre un projecte que en trenta anys s'ha convertit en un model de servei públic, des de la iniciativa social vers l'interès general. Una fundació privada al servei d'uns fins i on no hi ha distribució de resultats. Quan vàrem iniciar aquest projecte teníem molt clar que era important professionalitzar al màxim el treball d'acció social, i per això hem treballat per incorporar tecnologia professional, sistemes de qualitat, *compliance*, etcètera.

Tot per garantir que les persones a qui atenem siguin els beneficiaris del nostre treball, i per això els primers interessats en fer les coses bé som nosaltres. Considero que se'ns està fent un assetjament de manual per motivacions que surten fora totalment del nostre àmbit de responsabilitat. Si ho mirem bé, les identificades com a prestacions percebudes indugudament per joves extutelats representen, segons l'informe, un 2,8 per cent del total, però el contingut de l'informe dedica aproximadament el vint-i-cinc per cent del text a analitzar aquest 2,8 per cent.

A més, dins de l'informe d'allegacions de la DGAIA queda absolutament palès que l'UTE va guanyar un concurs públic, que el va començar a exercir el 14 de setembre del 22, però que no és fins al gener del 23 que tots els casos són traspassats, amb el que es podria arribar a concloure que la gestió que fa l'UTE d'aquestes prestacions està pràcticament fora del contingut d'aquest informe. Però, tot i així, qui està posat a la palestra som nosaltres. De totes maneres, benvingut qüestionament si ha de servir per millorar el sistema de protecció a la infància vulnerable.

Una de les coses que més em preocupen d'aquesta situació són els silencis, perquè tothom calla, no fos cas que el posessin al punt de mira, i això va lligat a tenir una societat amb por; por dels que treballen, perquè els que..., perquè no patiu, que els que s'atreveixen a parlar i a opinar de tot intentaran que el seu sigui el relat. Doncs no, el relat és un altre. El tercer sector avui hi és, i representa la veritable tercera pota de l'estat del benestar, i és qui, de forma excellent, però precària en tracte i recursos, està fent la feina vers els col·lectius més vulnerables. Els proposo, i els hi torno a dir, com he dit al començament, que vinguin a conèixer el que fem, com ho fem, qui ho fa i per què ho fa. A vegades una imatge val més que mil paraules i l'impacte positiu vers persones concretes ho facilitaria.

I amb tota la humilitat, que no és una cosa que tingui molt jo, els vull demanar ajuda, perquè la feina dels nostres equips és molt dura. Han d'afrontar situacions de molt de dolor, patiment i desconcert. I per poder afrontar aquestes situacions necessiten poder estar centrats en acompanyar de la millor manera, i principalment amb la vinculació i el seu saber professional, per fer més lleu el patiment i injustícia que viuen els infants i joves que atenem.

I per això necessitem reconeixement, recursos i tranquil·litat. Perquè de res serveix ser un país d'acollida, que rep i atén els joves migrants sols, que els acompanya i cuida mentre són menors d'edat, si no garantim que poden fer una integració efectiva en la societat, el sistema productiu i sortir del cercle de la pobresa. Així que els demano que ens posem tots a treballar perquè els experts defineixin el que és

necessari, es comptin recursos perquè els professionals de l'acció social percebin el sou que els correspon i les infàncies vulnerables surtin de la situació endèmica de pobresa i vulnerabilitat.

Ho torno a dir, segurament que hi ha coses que potser no les he contestat exactament, però em poso a total disposició d'asseure'ns i aclarir qualsevol cosa perquè no tenim res, res, res a amagar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Jordi Pascual. Ara és el torn de la senyora Arqué.

Pepa Arqué (directora general de la Fundació Mercè Fontanilles)

Doncs en resposta a les seves preguntes, i més enllà de l'àmbit de la invitació que ens ha portat avui aquí, que era del SAEJ, faré un esment específic al servei Sevap, perquè veig que les preguntes han anat més relacionades amb aquest servei de valoració i seguiment de les persones joves que poden ser beneficiàries de les prestacions econòmiques, entenent que pel context actual convé matisar certes informacions.

L'aliança entre la Fundació Mercè Fontanilles i la Fundació Resilis és prestadora des del setembre del 2022 de la gestió del servei Sevap, un servei que es publica en licitació pública el 2021, i al qual s'hi presenten també nombroses entitats del tercer sector. Valorem presentar-nos des de l'aliança d'entitats perquè, com he esmentat, la trajectòria de col·laboració és extensa i alhora efectiva, i també perquè el servei s'emmarca en l'àmbit de l'expertesa de la nostra col·laboració, que és l'atenció als processos d'emancipació de persones joves en situació d'exclusió social. La nostra proposta tècnica esdevé la més ben valorada en tots els territoris licitats. Iniciem la prestació del servei al setembre del 2022, fent-se efectiva la totalitat del traspàs dels casos al gener del 2023.

El servei que gestionem és de dimensió educativa. Fem elaboració consensuada de plans de treball amb el jovent, seguiment d'aquests plans de treball i proposta a l'Administració del manteniment o de l'extinció de la prestació. No decidim si cobren o no cobren la prestació. Fem les propostes pertinents, segons la informació de la que disposem, i ni molt menys participem en la gestió directa dels diners. En aquest sentit, hem de tenir en compte possibles desajustos temporals, des de que objectivem una situació a una persona jove detectada fins que la podem informar, així com els itineraris educatius, no tenen una evolució lineal. Els joves han de consolidar les línies de treball, i els canvis requereixen diferents intensitats d'acompanyament, segons el moment.

Destacar que en el marc d'una denúncia concreta, l'Administració ens va sol·licitar la revisió de tres expedients. En gestionem uns dos mil a l'any, aproximadament. Tres. Aportada tota la documentació que se'ns va sol·licitar, que reviséssim i que ampliéssim informació, tots van concloure favorablement, no es va detectar cap irregularitat. Més enllà de la revisió d'aquests tres expedients i estant sempre a disposició per aportar tota la informació i documentació pertinent que se'ns sol·liciti, no consta cap procediment obert i el servei està operant amb la mateixa professionalitat i rigor.

Quant a la gestió de persones, de les persones, fins aquí hauran detectat que és un tret de la nostra entitat que som persones atenent persones, o al costat d'altres persones. I per això, per nosaltres és molt important que la millora contínua en l'atenció als joves també hi sigui en la millora de l'atenció als equips professionals. Són moltes les eines i els protocols que en el marc jurídic s'estableix tenir, i ràpidament podem evidenciar disposar de tots. Tots els professionals i les professionals s'atenen amb totes les garanties, amb l'encàrrec a exercir i els protocols a aplicar. També hi ha un elevat component de factor humà, que fa que no totes les necessitats puguin ser ateses des de la competència d'una organització.

Finalment, concloure destacant allò ja esmentat que com a entitat del tercer sector i en l'àmbit de l'expertesa i la trajectòria que ens defineix, hem estat i continuem estant al servei de la comunitat, prestant els serveis que es requereixen. Aquí ens

mantindrem i restarem a disposició per poder exercir tota la transparència que pels canals que correspon se'ns solliciti.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies als dos compareixents, en Jordi Pascual i la senyora Pepa Arqué. I donaríem per finalitzada la comissió d'avui.

Maria Pilar Castillejo Medina

Presidenta, no tenim..., no podem tenir un torn de...

La presidenta

Només té el dret a esmenar, d'un minut, en algun tema en concret, si ho sollicita.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, si us plau. Molt breu. No, perquè..., només que parlaven de sorpresa, perquè participàvem en un xou mediàtic, però al mateix temps portaven la resposta que ens volien donar per escrit. Han parlat de, en la resposta, sous, de portes giratòries, una porta giratòria. Hi ha una llei, la 13/2005, sobre incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat, que inclou els directors generals, i que diu que durant els dos anys següents del cessament en el càrrec per l'exercici del que han estat nomenats no poden prestar serveis en entitats privades vinculades als expedients en els que han intervingut.

I també, per aclarir. Nosaltres, dels informes de la Sindicatura de Comptes, hem parlat de la concentració de contractes en Plataforma Educativa, de conflictes d'interessos, no hem esmentat el tema dels pagaments indeguts, perquè és cert que no estan relacionats, però sí que hem fet esment de l'enriquiment il·lícit que consta..., sobre el que està treballant Antifrau. I volia aclarir que nosaltres no tenim res en contra del tercer sector que treballa per al servei públic, però sí en contra de l'enriquiment il·lícit a costa dels drets dels menors i a costa de les condicions laborals dels treballadors. I aquí és on nosaltres volem anar fins al final i fer net.

Gràcies.

Jordi Pascual Pèlach (director general de Plataforma Educativa i de la Fundació Resilis)

Segurament..., o sigui, jo penso que ho he dit al començament, que he dit que pensava que era molt important que es contrastés la informació i que es verificqués. Per tant, jo el que et proposo és aquestes quatre coses, te les verificaré i te les demostraré amb dates exactes, perquè vegis que es compleix absolutament i rigorosament qualsevol de les coses que diu, tant el tema aquest de la contractació de persones després d'exercir càrrecs públics, com el que no hi ha cap irregularitat, malgrat que des d'algunes instàncies es pugui estar instant i investigant –sense dret a audiència, ja ho sabeu això. Per tant, no sé d'on treus aquesta informació, perquè no és pública. Gràcies. *(Veus de fons.)*

Clar, o sigui, per més vegades que la premsa digui una cosa, aquella cosa no és veritat, si no es té un contrast al darrere que realment ho demostrï. I us ho he dit en un moment determinat, he dit «els hi estem exigint als nostres infants i joves i a les nostres escoles que formin als nostres infants perquè no es deixin enredar i contrastin la informació». Crec que hem de fer el mateix tots plegats.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte. Ara sí, donem per finalitzada la comissió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia.